41. ÉVFOLYAM, 18. SZÁM
Ára: 3,80 Ft
1985. MÁJUS 1.

Ludas Matyi

– Csak az áremeléskor ígért színvonalasabb kiszolgálást tettem szóvá!

Nem kívánt törlendő

Mennyi vécépapírt használ Ön? Nem én kíváncsiskodom, hanem a PIÉRT: sokszorosított kérdőívet küldött szét postán „az egészségügyi papírokkal kapcsolatos fogyasztói vélemény megismerésére." A kilenc kérdés közül az első a címzett foglalkozását tudakolja, majd a következőket kérdezik: Elégedett volt-e az elmúlt évben a választékkal? Jelentett-e problémát a beszerzése? Hányszor fordult elő, hogy nem kapott? A beszerzés nagy utánjárást igényelt-e? Havonta hány tekercset szokott vásárolni? És hány főre (főre?!)? Ha több fajta van, melyiket választja a legszívesebben? Melyiket tartja rossznak? A vásárlásnál mit vesz elsősorban figyelembe? Az árat, a minőséget, a színt, a csomagolást? Erre ezúton felelek, bár nem muszáj minden kérdésre válaszolni (nem kívánt törlendő!): a színe egyáltalán nem ingerel, a minőséget pedig szakadatlanul javítani kell.

Milyen mások ezek a kérdőívek, mint az egykoriak! Mert történelmem folyamán a papírjaimat többször is felmérték, 45 előtt, alatt, után. Ma már a főkérdésekről áttértek az alkérdésekre, ahogy ezt nemcsak a PIÉRT műve bizonyítja. Tavaly nagy sikere volt a nemi kérdőívnek, amit csak nők tölthettek ki. „Milyen gyakoriak Önnél a nemi érintkezések? Meg van-e ezzel elégedve?" Majd még intimebb kérdések következtek. A sikert úgy tessék érteni, hogy orvosok, pszichológusok nagy élvezettel tanulmányozták a válaszokat és a közönség egyrészének is tetszett, de ettől a gyakoriság meg a (ki)elégedettség nem nőtt – erről legalábbis nem tettek közzé adatokat. Hasonlóan eredményesek az áru-felmérések. Nemcsak nálunk. Hannoverben a statisztikai hivatal azt is tudni akarja, mennyi fűszert, mártást, mustárt szereznek be az áruházak és mennyit visz el ebből egy-egy vásárló. Ottani vélemény szerint ezek semmire sem jók, el is nevezték őket „mustáros kérdőíveknek". Vajon hogyan hívhatnánk ennek nyomán a vécépapír kérdőíveket?

Amelyek igenis jók valamire! Ragyogó ötlet ez a munkaerő foglalkoztatására. Az értékelés több embernek ad munkát, még mondja valaki, hogy sokan vannak az irodában! A válaszolók között nyereményeket sorsolnak ki (a sorsolás is munka!), a legszerencsésebbek talán aranyszegélyű, monogrammos vécépapírban részesülnek, amennyiben lesz hozzá jó minőségű alapanyag. Hiszen a választék és a mennyiség nagyjából úgy is adott, a felsorolt márkák jórésze ritkán kapható, mert a valutakerettől is függ, jut-e elég papír minden „főre". Meg attól, hogy időben, a sürgősséget figyelembevéve szállítják-e. A kérdőívvel így inkább csak a forgalmazók könnyítenek magukon: megmutatják a fogyasztónak, hogyha olykor hiába keresi is az árut, ők törődnek a lelkével. És csupán megátalkodott materialisták nehezményezik, hogy a kérdőív szövegét nem az alkalomhoz illő papírra nyomtatták.

Földi Iván

Új Marseillaise

„Törékeny termetét a tőke megtörte, mindig keskenyebb lett –"

József Attila Anyám című, világszép verséből valók e sorok, velük vívódik Magyar László soltvadkerti magyartanár. Magyarázta nebulóinak tiszte, tudása és hite szerint, hogy a tőke alatt itt a kizsákmányoló tőkés rendszer értendő, amelyről történelemórán is tanultak. A proletárasszonyok életét, egészségét az tette tönkre... De közbeszóltak kisdiákjai, hogy a lap alján, apró betűkkel az áll: a tőke farönk, amelyre a mosóteknőt helyezik.

Magyar tanár úr megkérdezte a nevelőtársait: más-más iskolában végeztek valamennyien, de ezt a farönk-magyarázatot sehol sem tanulták. Most – minket vélvén ítélkezésre illetékes fórumnak – tőlünk vár felmentést vagy elmarasztalást, mellékelvén a nyolcadikos tankönyvből kitépett lapot, rajta a verssel és a magyarázatokkal.

A tankönyvíró három szóhoz fűz lábjegyzetet. A kegyelmes: gazdag, magas rangú emberek címe. A vasalás: faszenes vasalóval végzett munka. A tőke... de ezt már említettük. Forgatom a könyvlapot és tűnődöm, hogy bölcseljek-e vagy alkudozzak? (*„Vagy alkudoznak, vagy bölcselnek, de mind-mind pénzre vált reményt"* – írta volt más helyen fentebb említett költőnk.) A jobbikat választom, az alkudozást, mert az a divatosabb, célirányosabb.

Nézzük csak: lehet, hogy a lábjegyzetelőnek nincs igaza ebben az egyben, de a másik kettőt eltalálta, s ez akkor is szép arány. Különben is megszokott ma már a múltunkat megszépítő szemérem, különösen ha olyan kényelmetlen kérdésekről kell vallanunk, hogy mitől is lettek mindig keskenyebbek az özvegy szappanfőzőnék, mitől töretett meg a mosónők törékeny teste. Épp elég gondunk van a tőke jelenlegi értelmezésével, mit bajlódjunk múltbéli szerepével! Én már azon sem lepődöm meg, ha a Marseillaise gyönyörű dallama ezzel a magyarra ültetett szöveggel zendül fel: „Nem lesz a farönk úr mirajtunk..."

Egyébként sem kell szó szerint venni amit a költők leírtak. József Attila arra is biztatott: döntsd a tőkét, ne siránkozz!

Hát döntjük? Hát nem siránkozunk?

Végtelen viszont az örömöm, hogy annyi harc nem volt hiábavaló, a mai gyermek hálistennek már nem tudja, mi a kegyelmes és mi a faszenes vasaló. Ha így írjuk fáinkat továbbra is, hamarosan azt se fogják tudni majd, mi a farönk...

De nem frivolkodni akarok, hanem buzdítani inkább: még egy kicsinyke harc, még egy kevéske küzdelem, s elérhetjük, hogy a jövendő magyarjai azt se tudják majd, mi az a – teknő.

Góndoljátok meg, proletárok – –

Radványi Barna

MAGYAR VIRTUS

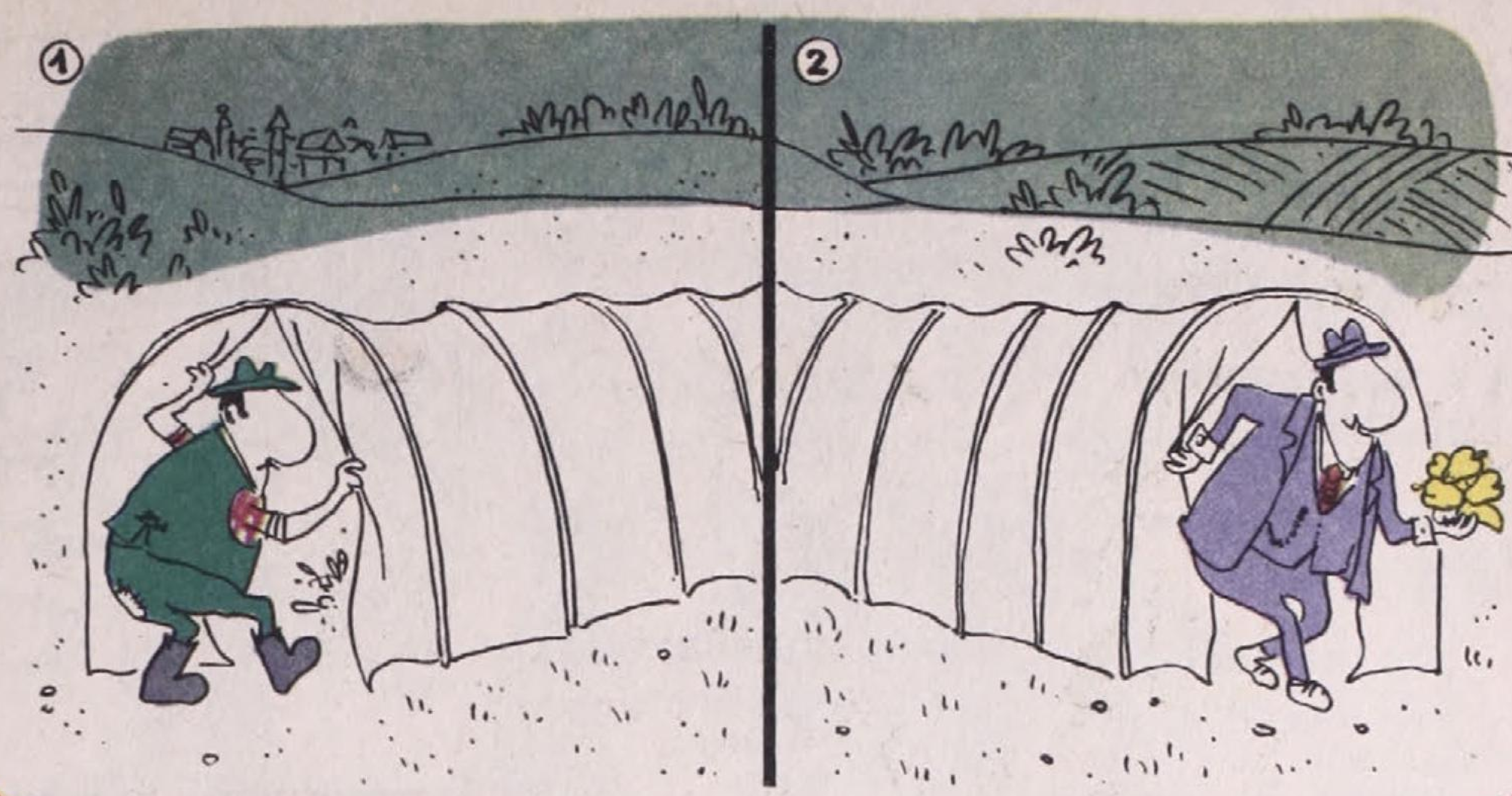

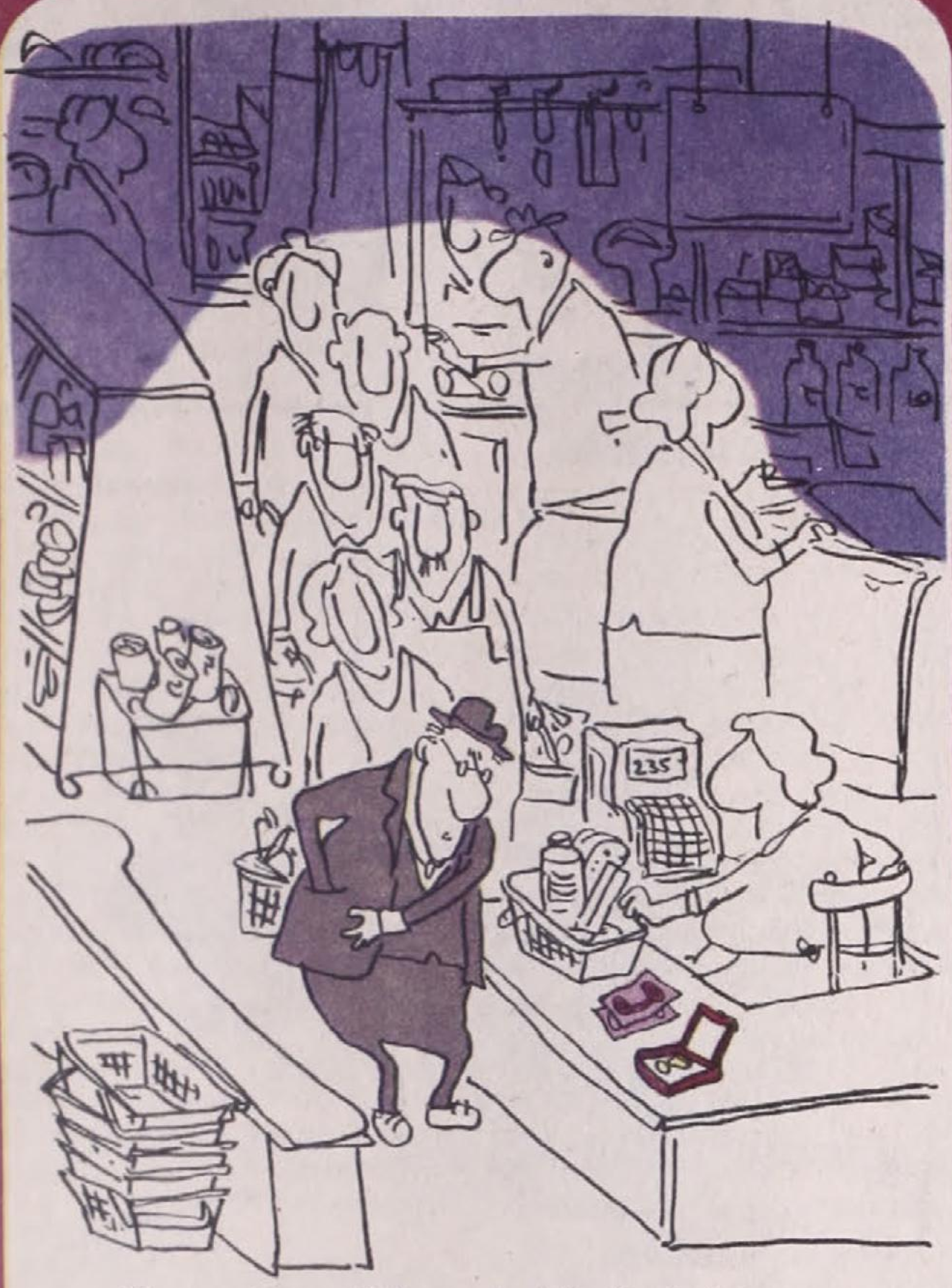
– Ha már szalmonella, inkább borsos tokánytól, mint puncsfagyitól!

LEHOCZKI ISTVÁN:

EZ A MI MUNKÁNK...

A CSODÁLATOS FÓLIASÁTOR

– Nincs nálam több, csak kétszáz forint, meg ez, amit a kiváló munkáért kaptam...

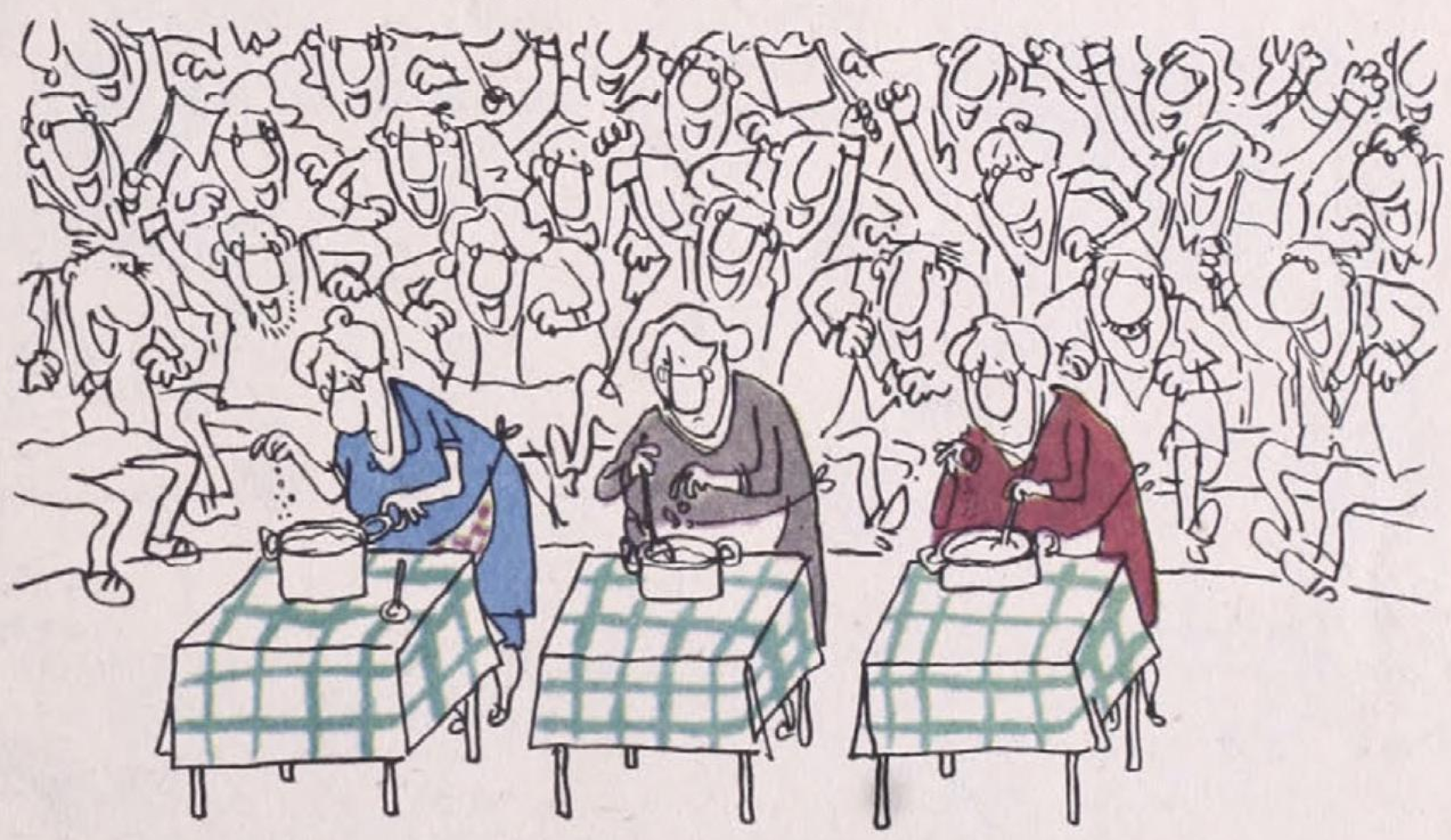
– Miből telik ezeknek szabadidőre?!

A MAI HÁROM NYOLCAS

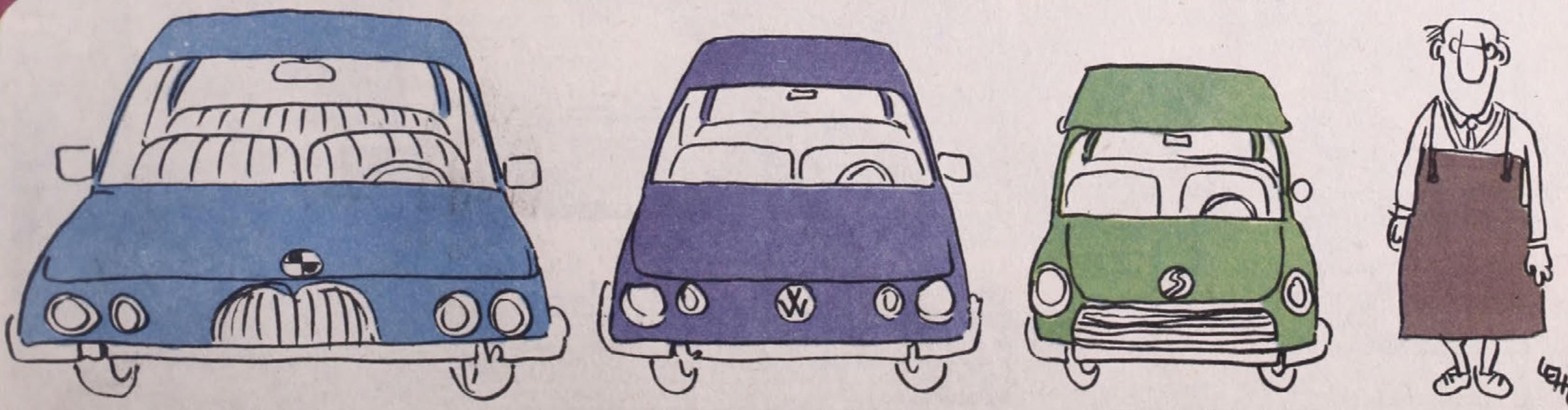

– Agyonhajszolta magát! Háromszor nyolc strophanthint, andaxint, corinfart...

NYUGDIJASOK FŐZŐVERSENYE

– Semmit bele! Semmit bele!

Nőgyógyász | Gyermekgyógyász | Belgyógyász | Röntgenorvos

SZILÁNKOK

SZÉP KIS HÁZIASSZONY

— Hattagú családom van. Azokra főzök, de én nem bírom a kosztomat. Vendéglőben étkezem.

EGY KIS SZÍVESSÉG

— Gyűlölök bemenni egy üzletbe vásárolni. Uram, segítene elkölteni a pénzemet?

BÖLCSESSÉG

— Nem irigylem a fiatalságot. Mit tudod te, mennyi bajod lesz még az életben!

ÉJSZAKA A KÜLVÁROSBAN

— Uram, felváltaná ezt a százast, két ötszázasra?!

ÉTTEREMBEN

— Kedves vendég, ez foglalt asztal!

— Kinek a részére?

— Bárkinek, aki a zsebembe csúsztat egy ötvenest.

ESKÜVŐN

— Előre is tisztelettel bocsánatot kérek tőled azért a sok gorombaságért, amelyet majd kapsz tőlem.

ÚJGAZDAGOK

— És ha egy jótündér minden evőeszközüket ezüstté változtatná?

— Dühös lennék, mert ez arany.

ÉTTEREMBEN

— Kérek egy ehetetlen marhapörköltet. Fogyókúrázom.

MODERN SZÜLŐ

— Én mindent megengedek a gyereknek. Az én kisfiam odamegy ahová akar, a járókában.

ALACSONY VÉRNYOMÁS

— Kérem, idegesítsen fel engem, mert akkor ráállok a normálisra.

VILLÁSREGGELI

Brahovácz meséli:

— Én villával eszem a zsíros kenyeremet.

RÁDIÓS ANYUKA

— Mit szól, milyen szépen mondja a fiam a vízállásjelentést!

UDVARIASSÁG

— Mindig udvariasan megköszönöm a borravalót, amit adok.

FÉRFI

— Soha nem nősültem meg. Más úton szereztem be a ráncaimat.

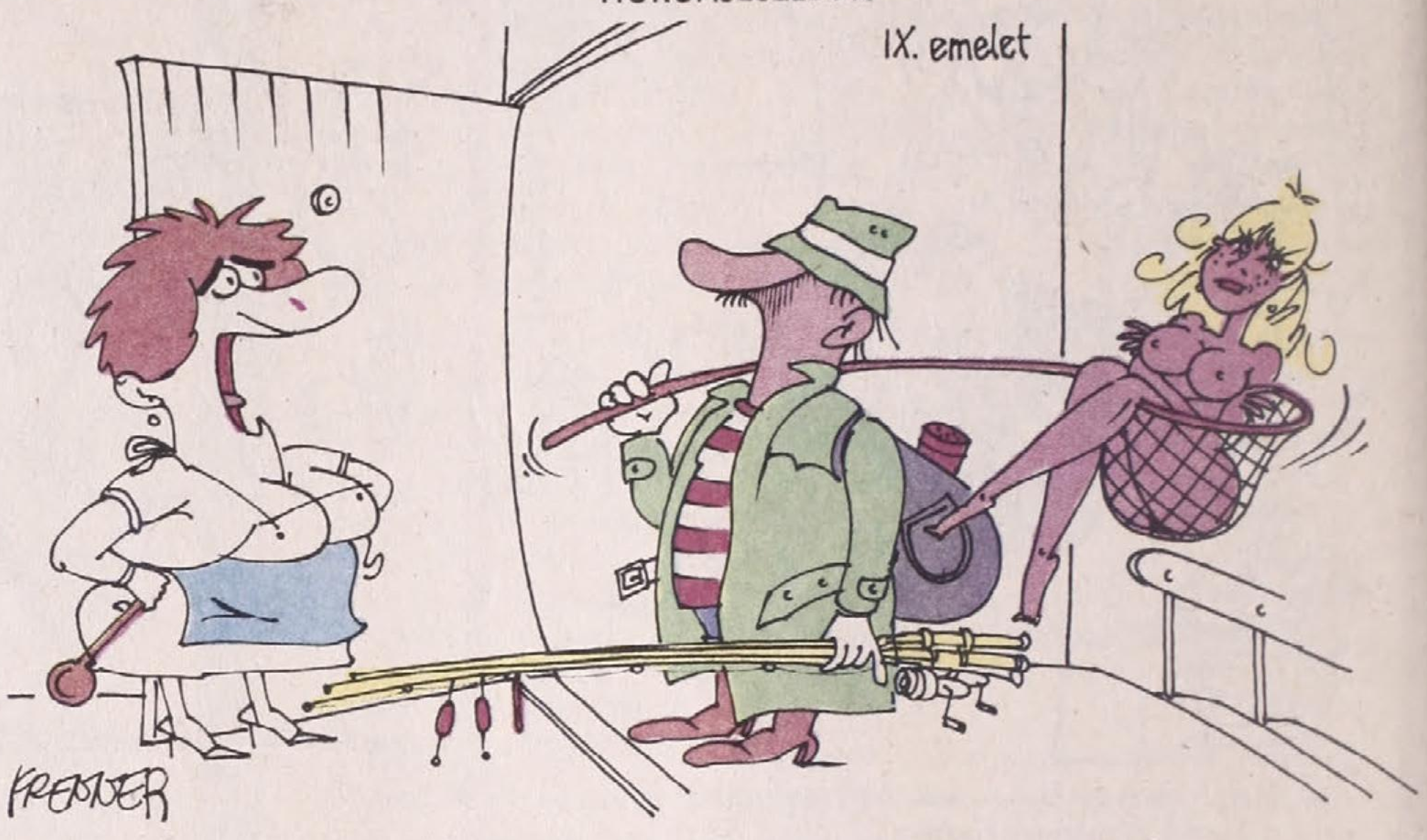
Galambos Szilveszter

TAVASZI MUNKÁK

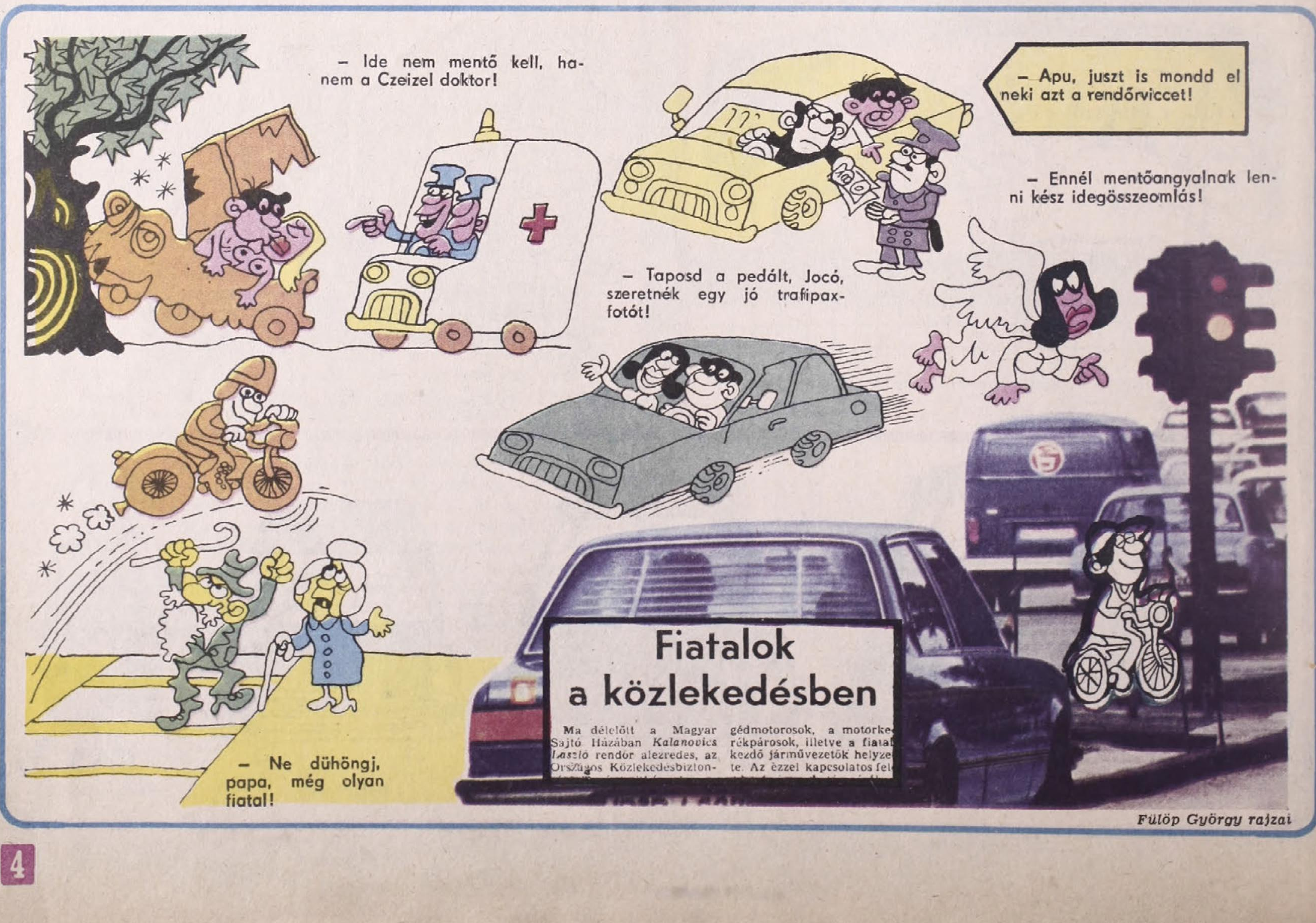

– Mit bámul? Még nincs vízkorlátozás.

HORGÁSZSZEZON

– Mi az, Dezső, már megint csak naturistát fogtál?

Fülöp György rajzai

R.M. ÚR BUDAPESTEN

Olvasom, hogy letartóztatták a csinos Kondor Marikát, mert kisebb-nagyobb részletekben 320 ezer forintot csalt ki a 90 esztendős R. M. úrtól. Nem értem ezt az intézkedést. A 90 éves R. M. úr bizonyára tisztában volt azzal, hogy a nosztalgiát nem adják ingyen és Kondor Marika alighanem nyújtott is valamit ezért az összegért — már amennyire a valamit nyújtani lehet.

Már sokkal felháborítóbb, hogy mostanában újra elszaporodtak a lelketlen szélhámosok, akik hatalmas összegeket csikarnak ki mafla balekoktól. És még felháborítóbb, hogy mostanában újra elszaporodtak a mafla balekok, akiktől lelketlen szélhámosok hatalmas összegeket csikarhatnak ki.

Idézek egy nyomozati jegyzőkönyvből:

Kérdés: Ismerte ön azelőtt is Frankenstein Drakulát?

Válasz: Soha nem láttam.

Kérdés: És mégis minden további nélkül átadott neki hárommillió forintot?

Válasz: Ha egyszer olyan szépen kérte...

Kérdés: Önnek tehát volt otthon hárommillió forintja?

Válasz: Otthon nem volt, de tetszik tudni a cégnél én vagyok a pénztáros.

Kérdés: Bocsásson meg, nem tűnt fel önnek valami ezen a Frankenstein Drakulán?

Válasz: Hacsak az nem, hogy két feje van. De persze kellő magyarázattal szolgált.

Kérdés: Éspedig?

Válasz: Hát, hogy maszek hanglemezstúdiója van, sztereofelvételeket készít és ehhez kell neki a két fej. Márminthogy egyikkel hallgatja a magas hangokat, másikkal az alacsonyakat.

Kérdés: És ön ezt elhitte?

Válasz: Nem mindjárt. De amikor megmagyarázta, hogy éppen a két feje miatt került bajba...

Kérdés: Hogyan?

Válasz: Tudniillik éppen az alkalmazottak fizetését szállította. Másfél milliót a bal kalapja alatt, másfél milliót pedig a jobb kalapja alatt. Aztán a buszból kitekintve megpillantotta a járdán egy ismerősét. Természetesen azonnal üdvözölte, megemelte mindkét kalapját. Akkor hullott ki alóla a hárommillió.

Kérdés: És ezt ön most már minden további nélkül elhitte?

Válasz: De kérem, egy ilyen udvarias embernek... Hiszen ennek a szerencsétlennek gyerekszobája volt. Amellett bizonyítékkal is szolgált.

Kérdés: Micsodával?

Válasz: Megmutatta nekem a kalapját.

Mit mondjak: az ilyen idióta megérdemli, hogy átejtsék. Mert, ha az ember csak egy kicsikét óvatos...

Feljön hozzám múltkor például egy nagyon csinos ifjú hölgy. Bemutatkozik, hogy ő Michelangelo és képet hozott eladásra. A képen egy sajátos külsejű macska játszadozott három pamutgombolyaggal. Ötszáz forintot kért érte, ami tulajdonképpen nem is nagy pénz egy világzseni műremekéért. Valami azonban óvatosságra intett.

— Hoppá! — mondtam. — Én úgy tudom, hogy Michelangelo férfi volt!

A nagyon csinos ifjú hölgy szempillantás alatt lehúzta a blúzát és én nyomban megállapíthattam, hogy távolról sem férfi. Volt viszont még egy aggodalmam, mert az ember sosem lehet eléggé óvatos.

— Hoppá! — akadékoskodtam újra. — Azt is hallottam, hogy Michelangelo rég meghalt.

— Ez túlzás — mondta a nagyon csinos ifjú hölgy. — Csak csúnyán köhögtem.

Már-már megnyugodtam, de támadt még egy kételyem, mert nagyon kell vigyázni.

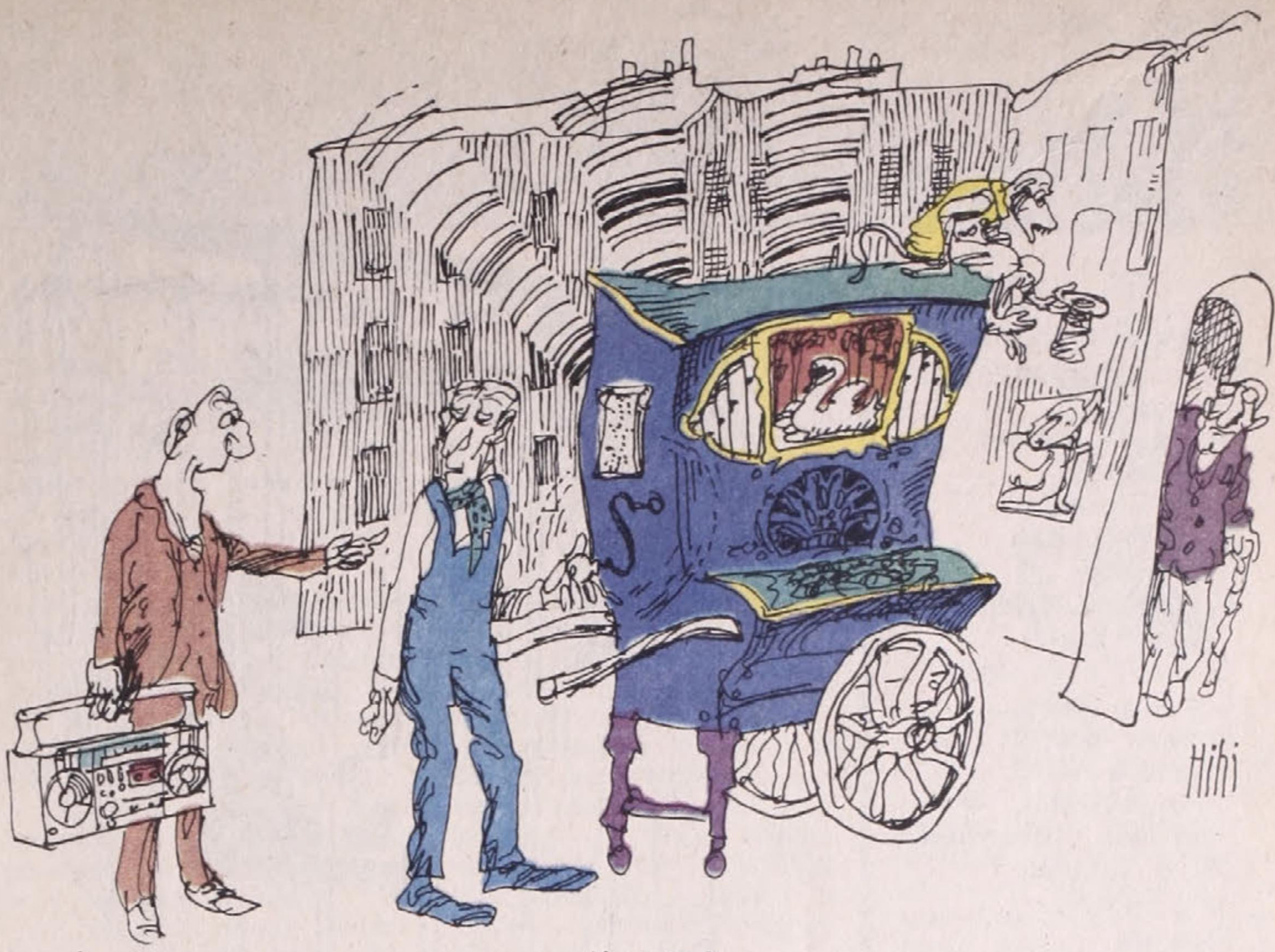
— Hoppá! — kiáltottam most már harmadszor is. — Hiszen ez a kép alá sincs írva. Honnét tudjam, hogy eredeti?

— Ezen ne múljék — mondta a nagyon csinos ifjú hölgy. Elővette a rúzsát és gubancos betűkkel odapingálta a macska alá: Mikkelancseló.

Ez aztán végképp meggyőzött. Hol van az megírva, hogy egy világzseninek a helyesíráshoz is értenie kell?

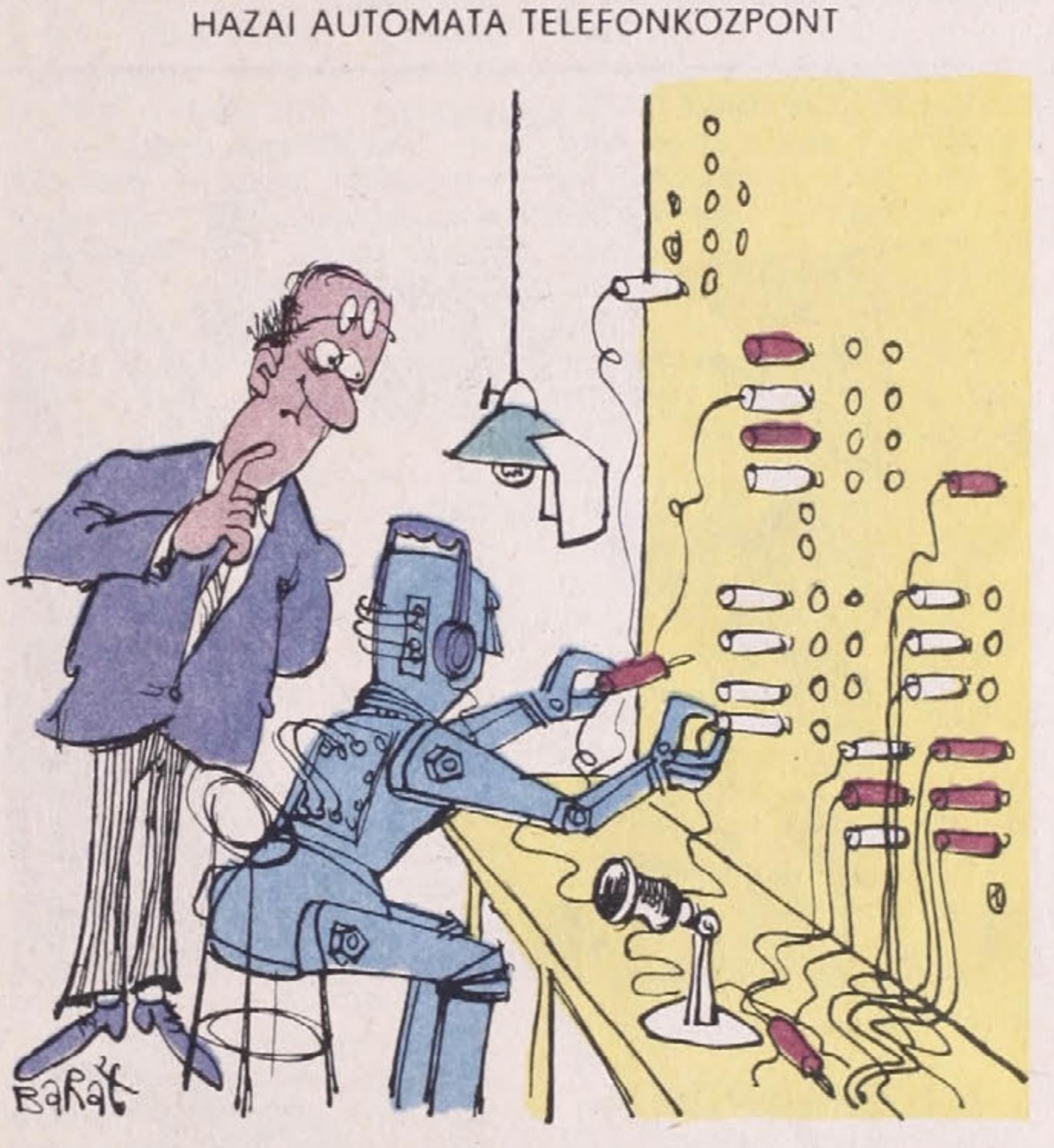
Peterdi Pál

MÁRKA-SZNOBOK

– Yamaha?

HAZAI AUTOMATA TELEFONKÖZPONT

— Sajnos a leletei nem nagyon jók! — mondja az orvos a betegnek. — Feltétlenül fel kell hagynia az eddigi életmódjával. Ne igyon szeszt, ne dohányozzon, és esténként legkésőbb 9-kor legyen ágyban.

— Köszönöm, doktor, ennyi elég! — szedelőzködik a beteg. — Amint a szavaiból kiveszem, ön nem orvosokkal, hanem a feleségemmel konzultált.

GAZDAG VÁLASZTÉK

Kevés a lakás, de van elég csecsemőotthon

LAKJUNK BÖLCSŐDÉBEN!

GYÖRE IMRE:

Fő az egészség

Csontvázat láttam,
amint ruhátlan
kocogott
egy esőkabátban,
mert eső
s hó is esett
úgy éjféltájban.

S kérdem: Mivégre?

Ő meg: – Az égre,
hát nem tudja,
hogy a kocogás
megóv a hájtól,
az infarktustól,
meg más nyavalyáktól,
sőt, a haláltól,
az egészség
titka ez,
semmi egyéb?
Jöjjön csak közelébb,
tapogasson,
ha tetszik,
hol lel rajtam
egy fél gramm
hájat,
vagy zsírfecnit?
Tüdőt, vagy májat?
S valóban,
csupa csont volt,
s látszólag ép.
– Az egészség kérem,
semmi egyéb! –
s kopogó csonttal
elkocogott.

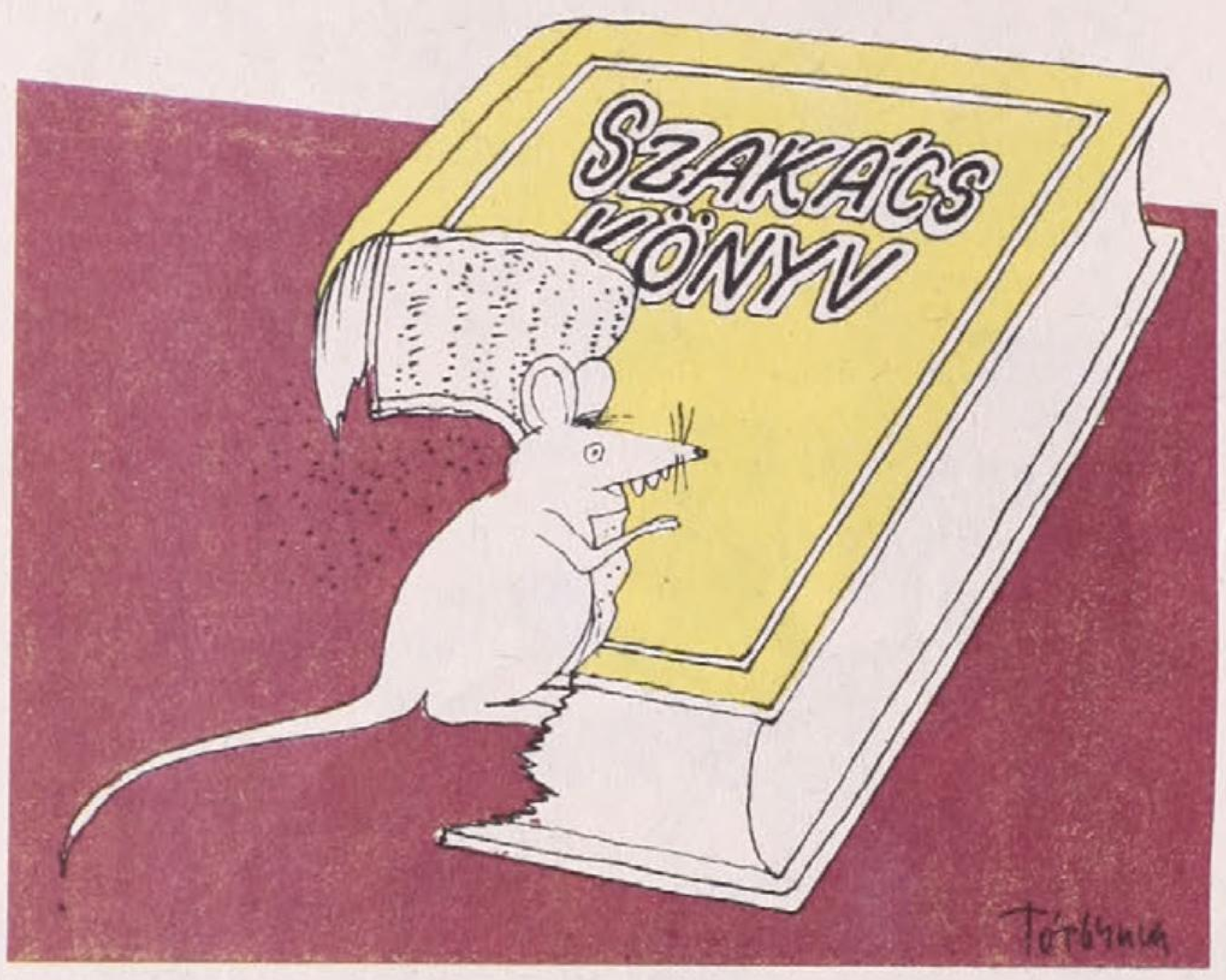
És átszökkent
a kerítésen,
lakhelye felé
stílusosan
futott, futott.

Alig hagyott
maga után
kriptaszagot.

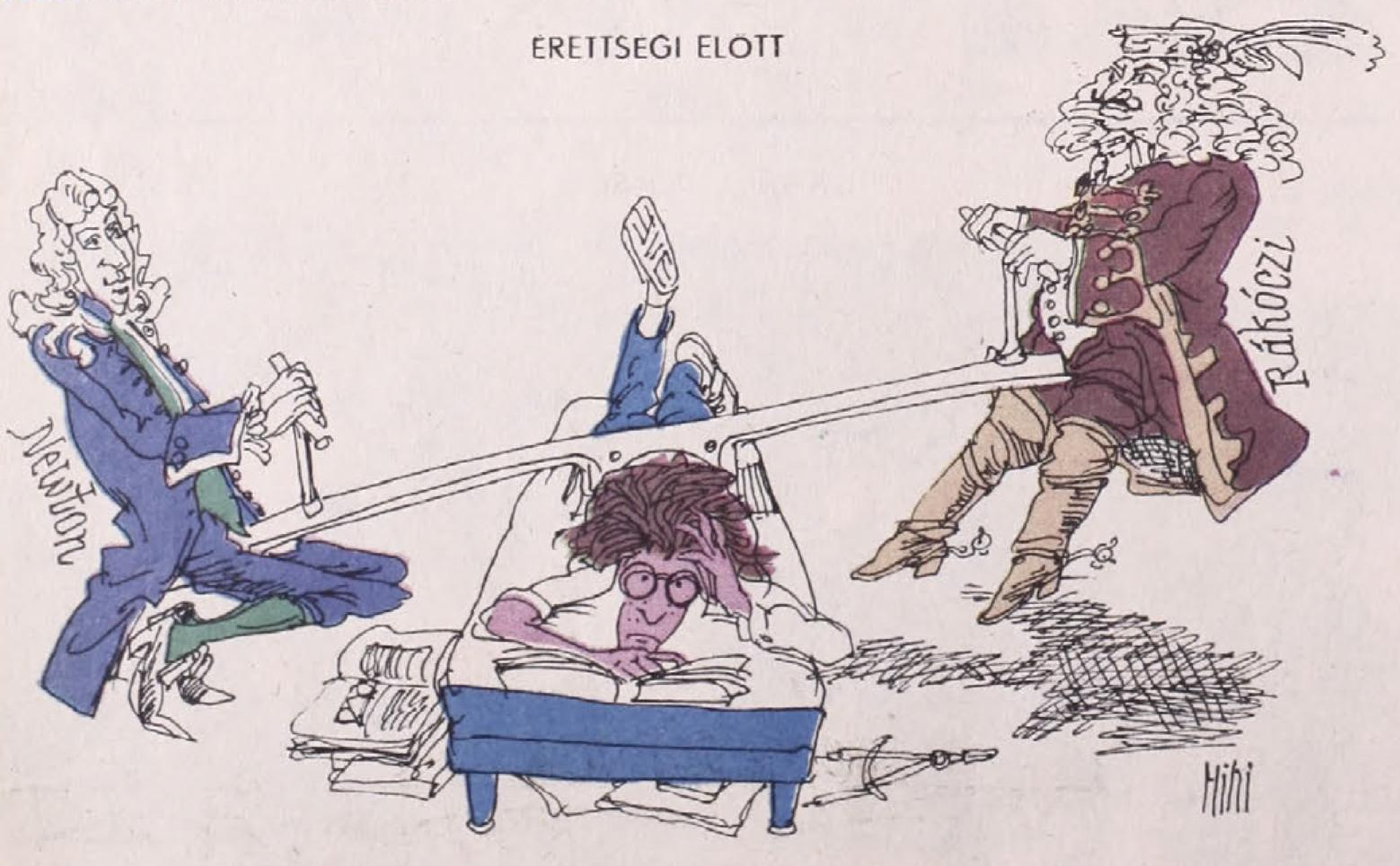
GYESEN

AZ INYENC

ERETTSEGI ELOTT

BAKI BAKI HÁTÁN

Jurij Trifonov *Türelmetlenség* című, magyarul nemrég megjelent regényéről ír valaki, s eközben az alábbiakat mondja az íróról: „Nyomkereső útján *most* a múltba, a száz évvel ezelőtti időkhöz, a narodnyikokhoz jutott el."

Sajnos, nem most jutott el ide, hiszen már jónéhány éve, éppen egy budapesti látogatását követően végzett vele a vesebaj. Igaz, a mű túléli alkotóját; mindazonáltal nem árt, ha a kritikus tudja, élő avagy holt szerző művét méltatja-e.

*

Tudományoskodik a népszerű publicista. Azt írja új könyvében: „A szakirodalom acting *aut*-nak nevezi az ilyen esetet..."

Attól tartok, a szakirodalomban acting *out* áll, még ha ezt „aut"-nak ejtjük is. Ám ez még semmi: a továbbiakban *„post coitus"* állapotról olvasok a tudományoskodó mű lapjain, post *coitu* helyett. (Ha már latin, legyen latin, márpedig ott a „post" ablativust vonz, nemde.)

Mind eme bakik hegyébe még egyet illeszt (három a magyar igazság!): a sokat idézett NASA-szerelő Murphy-t *Murphie* néven említi, csakis általa ismert okból.

Ennyit a tudományról.

*

Egy hetilapban olvasom (író tollából!) Széchenyiről: „Legmagasztosabb eszméjét is erre az *eredőre* vezeti vissza: mindent az érdek mozgat e világon!"

Tessék, megint egyszer összetévesztette valaki az eredőt az alkotóval. Az eredő ugyanis két vagy több alkotóból ered, s ezt — hm — egy *alkotónak* kéne a leginkább tudnia.

*

Egy másik hetilapból: „A lényeg az, hogy a *betegség* meggyógyuljon." Szerintem ennél is „lényegebb", hogy ezt a beteg tegye.

*

Kosztolányi Dezsőre emlékezik egyik kései utóda, egyebek közt imígyen: *„gyanakodva nézi a francia avantgardot, s a szimbolizmus ,törött vázája' valahogy fontosabb marad neki".*

Nos, először is: vagy *avangard* (fonetikusan), vagy *avant-garde* (eredeti írásmód szerint). „Avantgard" nincs. Másodszor: nekem a francia szimbolizmust nem a harmadrangú Sully-Prudhomme *Törött váza* című verse szimbolizálja, hanem elsősorban Rimbaud és Verlaine költészete. Kár volna a szimbolizmust a törött váza cserepeivel együtt kisöpörni a francia poézis történetéből.

*

Egy valaha Mauthausent is megjárt magyar katonatiszt nekrológjából: „ő sem kerülheti el a *koncentrációs perek* időszakának hamis vádjait..."

Miután megjárta a koncepciós lágert, ugyebár.

*

„Limuzini" parasztokról hallok a rádióban, meg arról, hogy mi történik napjainkban „Limuzin" mezőgazdaságában.

A tájegység neve: *Limousin* (ejtsd kb.: limuzen). A *limousine* (ejtsd: limuzin) ezzel szemben egy gépkocsifajta, melynek azonban nincs mezőgazdasága.

*

„Újságok *garmadát* rakta ki az asztalra" — olvasom egy napilapcikkben.

Sajnos, ezt a zöldséget *garmadával* ontják a hírlapírók. „Garmad" ugyanis nincs, csak garmada (és garmadája) van.

*

A bajai — 25 méteres — uszodában rendezték a Magyarország—Jugoszlávia válogatott úszóviadalt. Erről olvastam: „100 férfi pillangón Rezmanj 57,1 mp-es, a 4×100 m-es vegyes váltóban Jugoszlávia 3:55,8 perces idővel *javított országos rekordot...*"

A tudósítót tájékoztatni kellett volna arról, hogy 25 méteres uszodában semmiféle csúcs nem hitelesíthető, következésképpen meg sem javítható.

*

„Azt se bánnánk, ha *ne adj Isten* nyernénk" — mondja a sportriporter.

Mármost nem bánná, vagy pedig ne adja Isten? A kettő együtt valahogy nem megy.

*

Egy labdarúgó szakemberről olvasom, hogy valamelyik mérkőzés után „jóval *viseltesebbnek* látszott, mint egyéb alkalmakkor.

Még szerencse, hogy szegény *megviselt* ember nem „kop-pecs-szak"-nak festett..

Tímár György

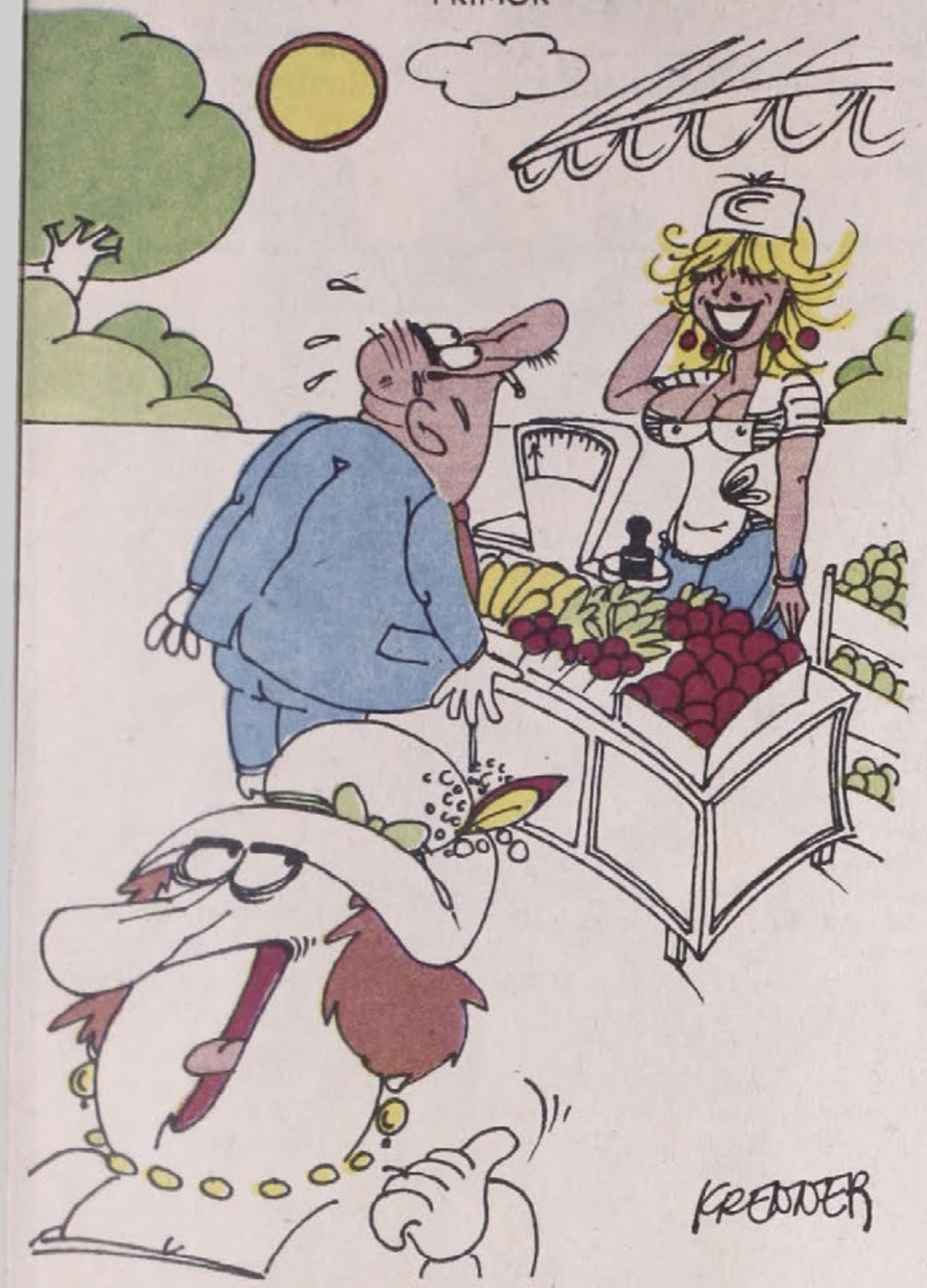
Kupadöntős a Videoton

IHAY-CSUHAY, SOSE ESÜNK KI!

Megnőtt a távhívási kedv

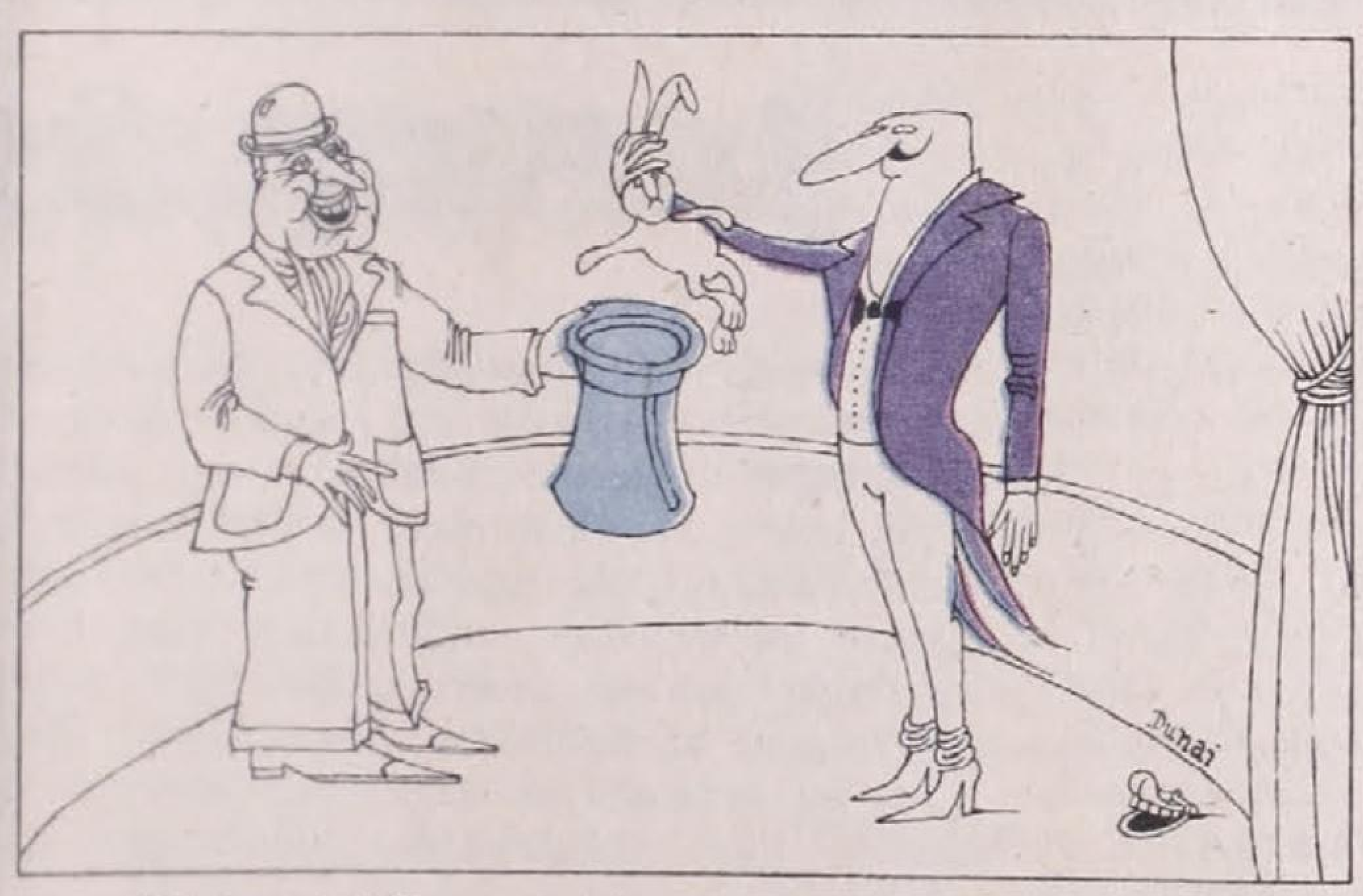
A SIKER FELTÉTELE: TARTÓZKODJON HALLÓTÁVOLSÁGON BELÜL

PRIMŐR

– Gyere már Béla, a te nyugdíjadból úgy sem telik rá!

IGAZGATÓ A VARIETÉBEN

– Bűvész úr! És most húzzon ki a kalapból 18 segédmunkást!

A TRAKTORNAK DALBÓL VAN A LELKE...

Matato Kaczago, kenyai paraszt, laza testtartásban üldögélt a langyos homokban és ujjaival apró kultikus ábrákat rajzolgatott, amikor meglátta Jutányos Áront, a Mindenáron Rt. külkereskedőjét.

— Uram! — szólította meg a kenyai parasztember az arrajáró hazánkfiát hibátlan magyarsággal. — Jó, hogy jön! Ha valaki, akkor ön bizonyára tud nekem segíteni!

Jutányos Áron riadtan bámulta a földön ülő jelenséget, de az láthatóan nem zavartatta magát.

— Ne félj, nagy fehér főnök — mondta kissé rezignáltan. — Nem vagyok gonosz szellem, onnan tudok ilyen jól magyarul, hogy Budapesten jártam egyetemre, faeke-gőzgép szakon végeztem.

— Miben segíthetek? — kérdezte a hazai külkereskedelem képviselője. — Szeretnél egy bűvös kockát?

Matato Kaczago tősgyökeres kenyai volt, de most még ezt is elfelejtette, akkorát röhögött.

— Ilyen divatjamúlt kacatot? — mondta. — Egy traktor kellene nekem, nagy fehér főnök. Egy egyszerű traktor, amely hasonlít valamicskét az ökörhöz, sőt, ha lehet, inkább az ökörhöz álljon közelebb, mint a traktorhoz.

Jutányos Áron apró üveggyöngyöket varázsolt elő valamelyik zsebéből, töltött hozzá egy kis tüzesvizet, majd mindezekkel megkínálta a kenyait.

— Meghoztam az évszázad üzletét! — sugárzott otthon, a Mindenáron Rt. igazgatói irodájában Jutányos Áron. Bármi Áron — a cégnél mindenkit Áronnak hívtak, ez feltétel volt a felvételnél — komoran hallgatott. Dekoltált titkárnője, Kavi Árna konyakkal kínálta, de még ez sem tudta jobb hangulatba ringatni a gondterhelt egyszemélyi vezetőt.

— Nagy lehetőség! — mondta Jutányos Áron. — Felvásárlunk néhány Hoffer-traktort, olyanokat, amelyek jó negyven évvel ezelőtt szántották a hazai földet és elvisszük Kenyába. Bombaüzlet, ráadásul nem kell fejleszteni, találmányokkal bajlódni, gondolkodni.

— Nana! — jelentette ki Bármi Áron igazgató, ami nála körülbelül azt jelentette: — Nem bánom, csináljátok, ha akarjátok, csak óvatosan, lassan a testtel, nehogy megjárjuk.

A gazdasági osztály számításai fényesen igazolták a traktorok exportálásának hasznát.

— Ha sikerülne ezer darabot eladnunk Kenyába, már nem sokat vesztenénk az üzleten — írta egy jelentésében Leszállított Áron főkönyvelő. — S mindezt ráadásul dollárban!

Hamarosan óriási lendületet kapott a munka. Több, megrendeléssel küzdő hazai nagyvállalat kapott az alkalmon, s bekapcsolódott a Hoffer-programba, a Mindenáron Rt. néhány ifjú külkereskedője pedig még a náluk idősebbeket is megszégyenítő ügyességgel fedezte fel az újabb és újabb lehetőségeket.

— Lehetne gyártani kőbaltát! — mondta egyikük, az, amelyik két egyetemet végzett. — Dél-Letargiában legalább háromezret lehetne eladni belőle!

— Meg vitorláshajót! — álmodozott egykori évfolyamtársa. — Tengerre magyar, éljen Kolumbusz Kristóf, aki valahol szintén magyar volt, ha máshol nem, hát Amerikában.

Heteken belül újabb és újabb ötletek remegtették meg a Mindenáron Rt. pazar pompával berendezett irodáit. Voltak akik a faekében látták minden eddiginél nagyobb üzletet, mások pedig egyenesen a parittya gyártására szerették volna átállítani a magyar ipart. (Egy, a gyarmati sorból nemrégiben felszabadult fejlődő ország, Észak-Kamember, állítólag vevő lett volna százötvenezer parittyára, de azután valamilyen oknál fogva mégis automata önjáró zsebmetsző gépsorokat vásároltak, természetesen nem tőlünk, hanem Japánból.)

Amikor a magyar vitorlás-armada nem mindennapi viszontagságok után megérkezett Kenyába, a behajózott ezer Hoffer-traktornak még több mint a fele épségben volt. Jutányos Áron Matato Kaczagót, a kenyai parasztot kereste a homokban.

A homok helyén azonban modern lakótelep állott, Matato Kaczagónak pedig csupán a felesége volt otthon.

— Sajnos, Mati fél évre elutazott! — mondta, miközben egy személyi számítógéppel játszadozott. — A világ egyik legfejlettebb mezőgazdaságát tanulmányozza, Magyarországon.

Az asszony tekintete a traktor-kövületekre tévedt.

— Jaj, de aranyosak! — kiáltott fel. — Nem adna egyet ajándékba? A gyerekek bizonyára szívesen eljátszanának vele a nyári szünidőben.

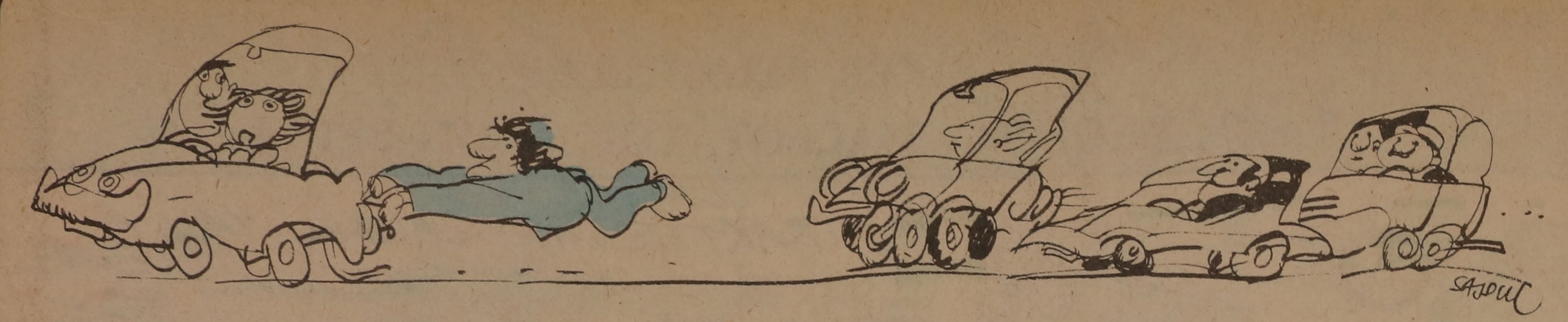
Föld S. Péter

– Akkor súlyosbodott az állapota, mikor kiderült, hogy az orvosságot csak vízzel szabad bevennie.

– Attól tartok, ez megint egy túldoppingolt versenyző

– Ö a férjem, de nem féltékeny, inkább az autót félti . . .

MEGNYÍLT AZ ÚJJÁÉPÍTETT MADÁRHÁZ

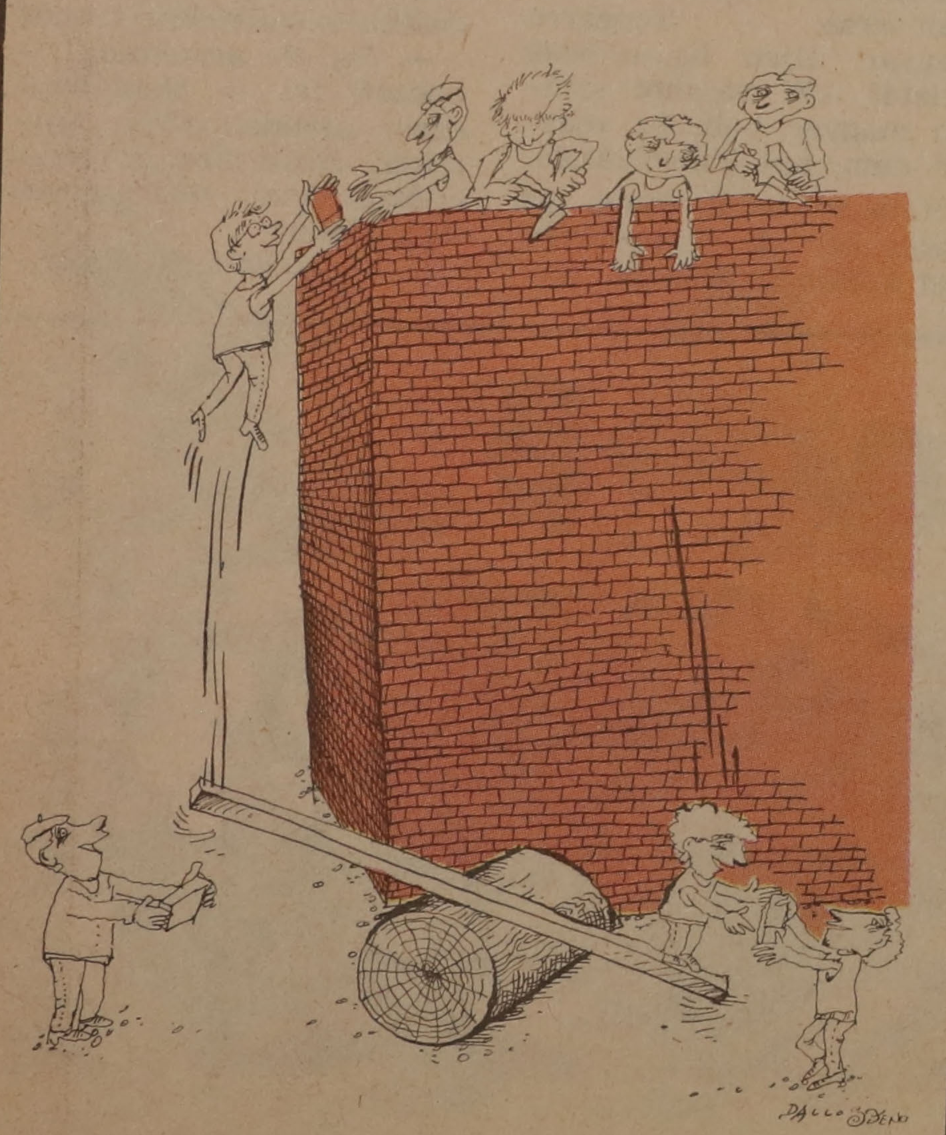

– Azért, mert maga még nem kapott lakást, nem itt kell fészket rakni!

– Nicsak, János és Júlia? Fogyasszák csak nyugodtan. Itt minden készítmény diabetikus.

ÚJÍTÁS

SZERELEM, ÉRETT KORBAN

A vendéget öt órára várta. Hölgyvendégről lévén szó, illendően kellett fogadnia. Konyak, likőr kikészítve, a szoba kellemesen elsötétítve, őmaga megfürödve, a heverő kényelmes párnákkal feldúcolva, a kávéfőző színültig töltve, csészék a tálcán felsorakozva . . .

Tudta, hogy kellemes néhány óra következik, mert a hölgy csinos és kedves, szellemes társalgó és ő szerette is azt a hölgyet. Persze csak úgy a maga módján, ahogy érettebb korban szerethet valaki. Mindenesetre őszintén ragaszkodott hozzá.

Elég nehezen jött létre a mai találka, nem ez lett volna a legalkalmasabb nap, mert este fél nyolckor halaszthatatlan dolga volt, mégis örült a vendégének, hiszen az sem ért rá bármikor, férjes asszony, a férj most éppen külföldön, a gyerek a nagymamájánál, egyszóval mégis csak így lesz a legjobb.

Csöngettek, a vendég megérkezett, konyakkínálás, késleltető beszélgetés, erről-arról, semleges témákról, kávéfőzés. A fekete nagyon jó . . . Te pedig nagyon csinos vagy, szép a hajad, új frizura? Nem új? Akkor is jó . . . De te — így a hölgy — mintha idegesebb volnál a szokottnál . . . Én ideges? Igen, van benned valami feszültség, mintha félnél, hogy valaki belép, megzavar. Talán rosszkor jöttem?

Ne beszélj csacsiságokat, kedvesem, úgy vártalak, nincs nekem semmi bajom, szó sincs feszültségről, nehéz napom volt, de melletted jó elfelejteni, igyál még egy pohárral . . .

Jó, iszom, de mintha te többet innál a szokottnál, mondd meg nyugodtan ha terhedre vagyok, ha unsz, ha valaki jobban érdekel. Miért nézed folyton az órádat?

Én az órámat nézem? Csak azért nézem, mert mostanában valahogy

késik, rosszak ezek a kvarcórák, jobbak voltak a régi hagyományos svájci órák, a Doxa meg az Omega, a nagyapámnak volt egy öreg zsebórája, az . . .

Nem egészen értem, mit fecsegsz összevissza, mi vagy te, órásmester, sose említetted, hogy bajod van az órákkal, mond meg, ha valami bánt, vagy van még valami programod, moziba akarsz menni valakivel, emlékezz, megígérted, ha más jobban tetszik, megmondod. Ez az egy amit kértem tőled, őszinteséget . . .

Nem tudom mit akarsz tőlem, hiszen semmi olyat nem mondtam. hogy okod lenne vádolni engem. Éppen hogy te vagy ideges, sőt kötözködő. Igyál még egy pohárkával. No, kedves, koccintsunk, és én szépen eloltom a villanyt, így ni, így ni, ugye így jobb . . .

Mondtam én, hogy neked valami bajod van, ilyen még nem voltál sohasem.

Miért, milyen voltam?

Mindent elkapkodtál, mint aki siet valahová, mint aki csak úgy letudja a dolgokat, kötelességből. Nem, dehogyis haragszom, emberek vagyunk, egyszer így sikerül, máskor úgy, tudom hogy ez idegállapot kérdése, de az az érzésem, hogy én most itt valamiért útban vagyok. No látod, ez is . . . Gyűlölöm, ha a férfi hamarább felöltözik, mint a nő . . . Mi az? Kerget a tatár? Azt akarod, hogy máris menjek? Jó. Hívj egy taxit, kérlek! Hogy rohansz a telefonhoz . . .

Félreértesz . . . csak mert azt mondtad, hogy taxit kérsz. Mindig boldog vagyok, ha jössz. Mikor jössz legközelebb? Hétfőn, kedden, csütörtökön . . .

Szerda nem jó?

Az az egy nem jó.

De hiszen ma is szerda van . . . Valami nem stimmel nálad, ezzel a szerdával. Úgy látszik van egy szerdai nőd . . .

A hölgy búcsú nélkül levágtatott a lépcsőn, beugrott a taxiba.

A férfi kivételesen nem nézett utána az ablakon. Villámgyorsan bekapcsolta a televíziót. A csapatok már a középkezdéshez sorakoztak.

Kupaszerda volt.

Novobáczky Sándor

– Igérd meg Zsolti, ha majd sok pénzed lesz, egyszer kiveszünk egy szobát az Intercontinentálban . . .

JELÖLŐGYŰLÉS

– A fiataloknak nagyon imponál!

VILMA NÉNI

– Töröm a fejem, hogy negyven éven át hogyan választhattunk egyből mindig egyet . . .

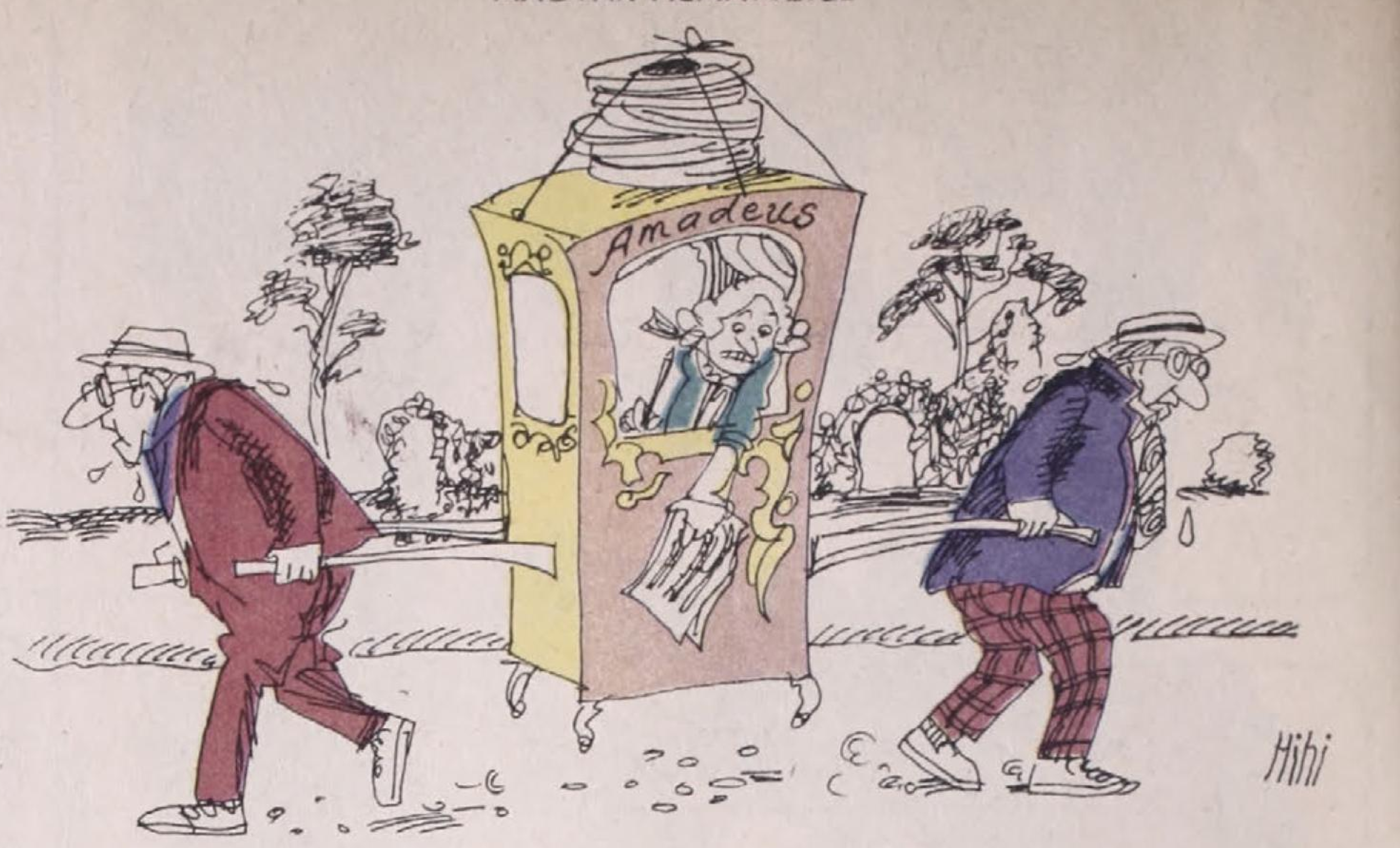
ÜZLETI ÉRZÉK

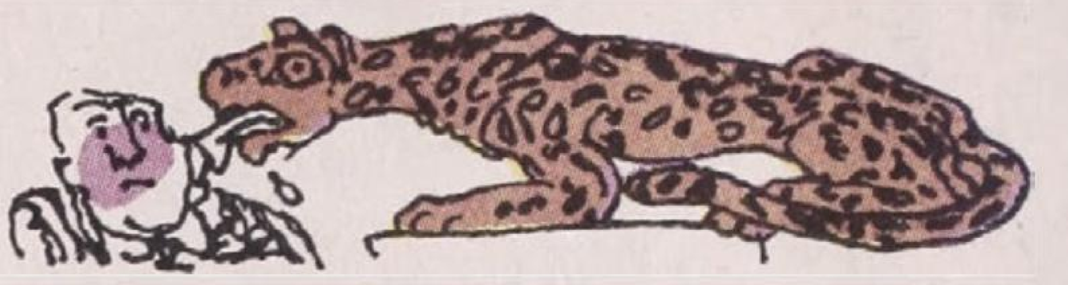
– Judit, a hetedik ajtót ne, mert ide van bezárva az öregasszony, akivel a várra eltartási szerződést kötöttem!

MAGYAR FILMÁTVÉTEL

– Kíváncsi vagyok, mikor érünk Budapestre . . .

A leopárd vacsorája

Az utóbbi időben határozottan ideges vagyok. Nem tartozom ugyan a kifejezetten félős emberek sorába, mégis nyugtalanná tesz, hogy egy leopárd rám is feni a fogát. A napilapok közleményeiben ugyanis egyre gyakrabban olvasom, hogy a Maximban Önt is várja Cézár, a kínai leopárd már 100 000 vendéget meghódított. És ez félelmetes! Mert nézzük csak meg, hogyan hódít egy leopárd? Leüti a mancsával a mit sem sejtő antilopot, kecskét, vagy IBUSZ-turistát a dzsungelban, aztán fölzabálja. Ezért is tanácsolják a dzsungelen átkelőknek, hogy menjenek elefánton, mert azt nem meri megtámadni sem a leopárd, sem a tigris.

No jó, de hogy menjek én a Maximba elefánton? Azon a környéken még Trabanttal is nehéz parkolóhelyet találni, nemhogy elefánttal. A Trabant viszont nem hiszem, hogy különösebben ijesztően hatna egy leopárdra, legfeljebb a kétütemű motorját meghagyná, hogy ne fújódjon föl.

Az elefánt tehát szóba sem jöhet. Megvárakoztatni viszont senkit nem szeretek sokáig, különösen egy kínai leopárdot nem. Pláne olyat, amelyik már 100 000 vendéget meghódított, azaz nyilvánvalóan elfogyasztott. A Statisztikai Évkönyv szerint pedig nagyjából ennyivel vagyunk kevesebben Magyarországon, mint régebben. Bár azt mondják, hogy ennek oka a születések számának csökkenésében keresendő, de én tudom, hogy nem abban, hanem a kínai leopárdban.

Persze, hivatalosan nem lehet leírni ezt, különösen akkor, amikor némi javulás tapasztalható a kínai—magyar kapcsolatokban.

Az újságok különben azt is megírták, hogy 1984-ben jóval kevesebb lakást építettek a tervezettnél, és lehet, hogy az idén sem sikerül hozni a tervet. Ebből a hírből azonnal rájöttem, hogy az építőipar suttyomban szocialista együttműködési szerződést köthetett a kínai leopárddal, s az példásan ritkítja a lakásra várók tömegét. Még egy kis idő, és Cézár ott a Maximban minden lakásgondot megold, a társ- és albérleteket is beleértve.

Ez a bélpoklos leopárd nyilván a Maximnak is jó üzlet. Ha pedig majd Augustust, a berber oroszlánt, vagy Claudiust, a bengáli királytigrist fogják hirdetni, tudni fogom, hogy bővítették kapacitásukat. Ez utóbbiak ugyanis közel kétszer annyit esznek, mint egy leopárd.

Igaz, a leopárdon kívül vár engem Lady M is, a maga nagy illúzióival. Mondtam is a feleségemnek, hogy ez a Lady M, ez igen, ennek aztán csodálatos illúziói lehetnek, mire ő azt felelte, hogy neki velem kapcsolatban már egyáltalán nincsenek illúziói, s hozzátette még, hogy szerinte legfeljebb Lady Chatterley szerelője lehetek.

Erről jut eszembe, hogy én még sajnos nem láttam a Lady Chatterley szeretőjét. Nőismerőseim szerint a film lenyűgözően ábrázolja egy vadőr öntudatra ébredését, majd felülkerekedését az arisztokrácia egyik képviselőjén. A vadőr a filmben többször is felülkerekedik. Barátaim viszont a ladyről áradoztak, mondván, hogy ha annak idején ezzel is a tudással indul az olimpián felemás korláton, a Nadia Comaneci meg az Olga Korbut sehol nem lett volna.

Visszatérve a Maximra még azt is írják, hogy a leopárdon és Lady M-en kívül tizenkét Maxim girl is vár. De én tudom, hogy ez is megtévesztés lehet. Szerintem a tucatnyi girl az aperitif Cézárnak. Utána aztán jöhetnek a hozzám hasonló túlsúlyos vendégek.

Magam elé képzeltem a jó étvágyú leopárdot, amint leül a Maximban egy asztalhoz, csettint a pincérnek és rendel. Kér egy utókalkulátor-levest, utána egy tanácstitkárt pirított gombával, desszertnek pedig keres valakit a közeli Rákóczi téren.

A kínai leopárd tehát vár, de én is várok. Egészen addig, amíg azt nem olvasom egy közleményben, hogy önt is várja Riska, a magyar tarka tehén, aki már 100 000 vendégnek tejelt. A tehéntől ugyanis nem félek, a tej pedig, mint ismeretes, a közelmúltban lett drágább!

Vezda János

Hátha valaki nem ismeri

Két író beszélget:

— Igaz, hogy H. új színdarabot írt, és ő lesz a rendezője is, meg az egyik szereplője is a darabnak?

— Igaz, de ahogy elnézem a próbákat, kénytelen lesz néző is lenni . . .

*

— Miért ítélték három évre Kelement?

— Mert ráfogott valakire valamit.

— Ezért nem jár három év. Egyszerű rágalmazás.

— Több volt mint rágalmazás.

— Miért? Mit fogott rá az illetőre?

— Egy revolvert.

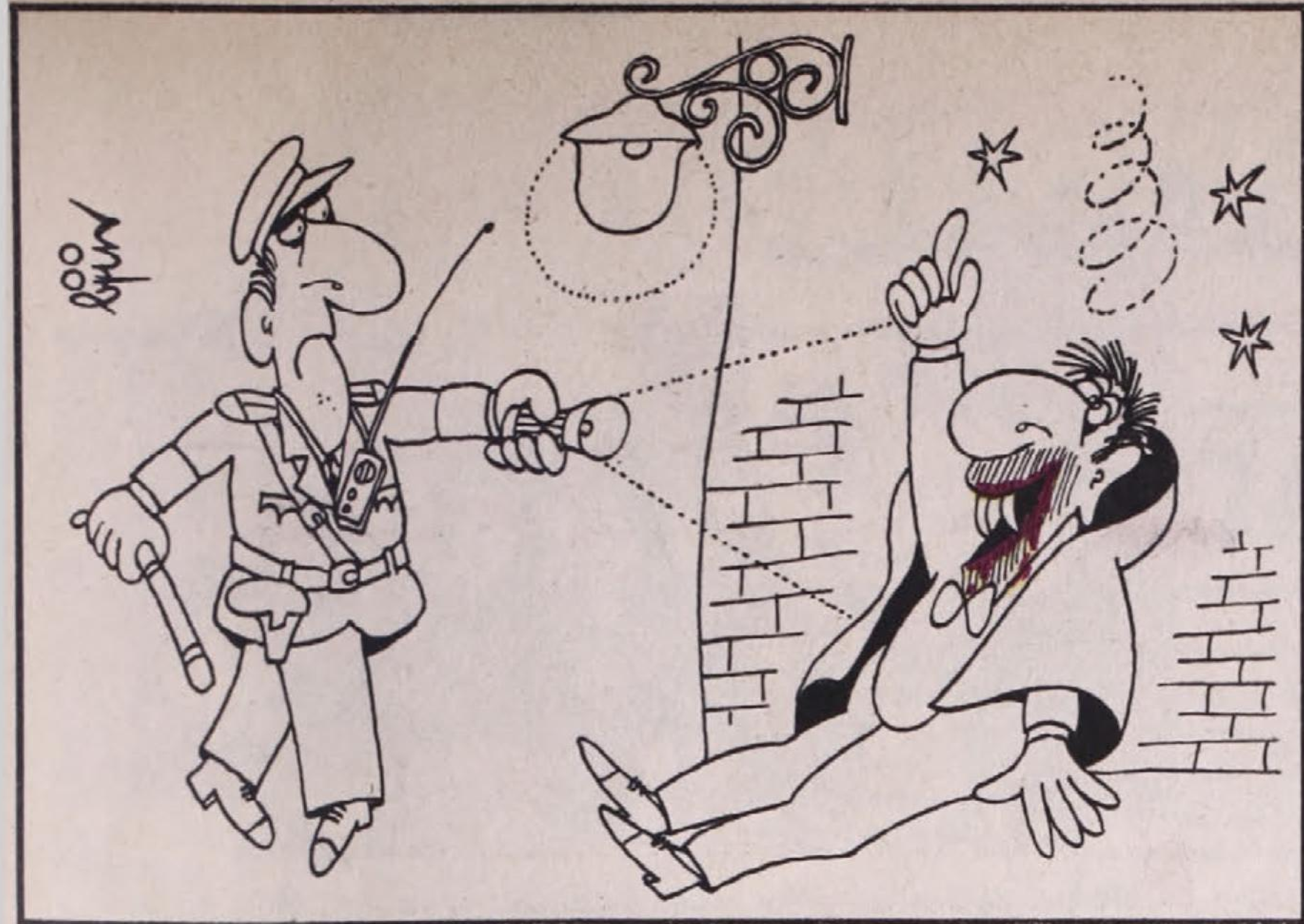
*

— Nem értem, miért nem vetted föl az üzembe Szabót. Okos, szolid ember.

— Tudom, de Szabó valamikor a feleségem első férje volt. Aztán elvált tőle. S én nem szeretem, ha a beosztottam okosabb, mint én.

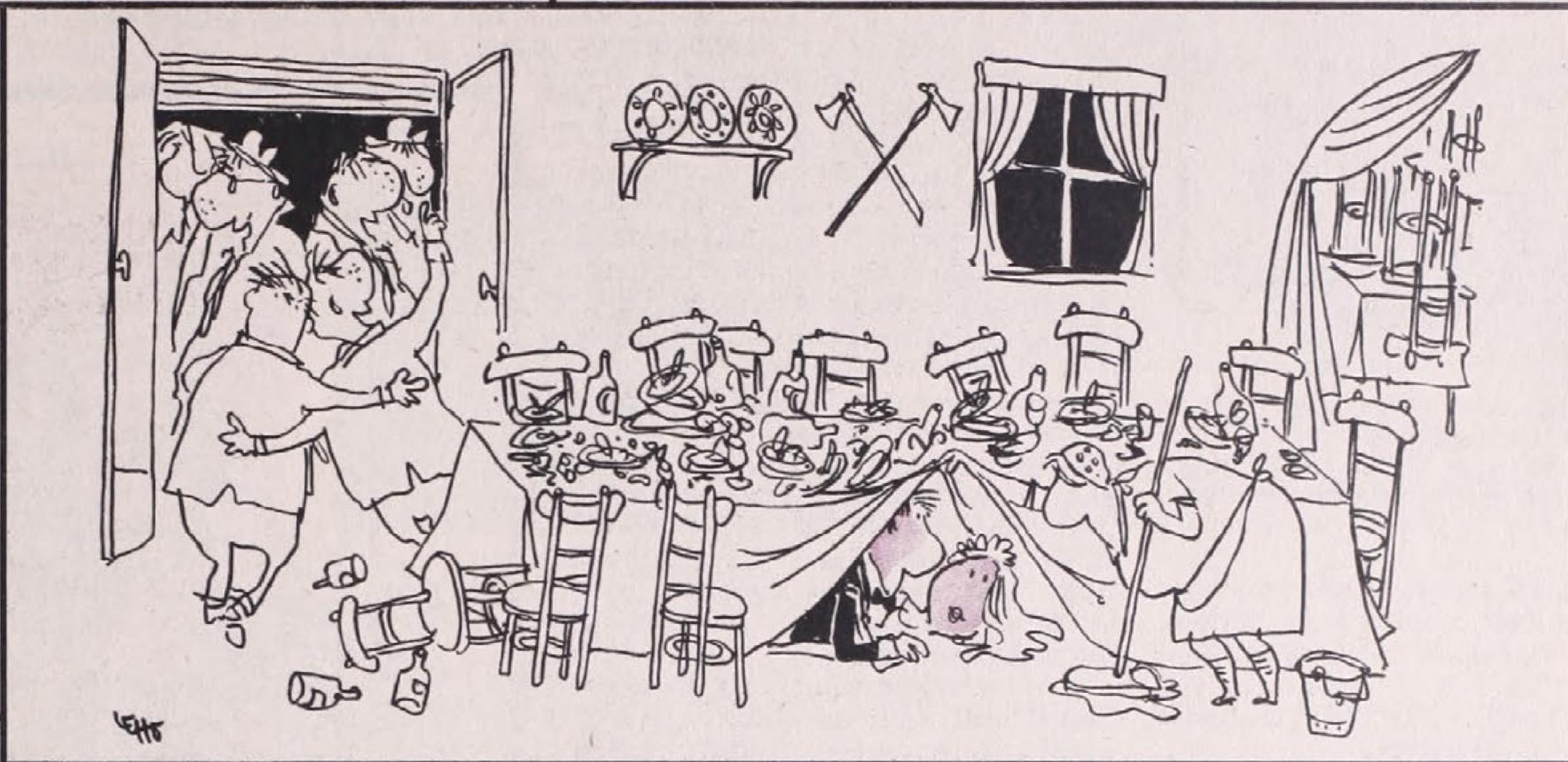
DALLOS: **ÁDÁM ÉS ÉVA**

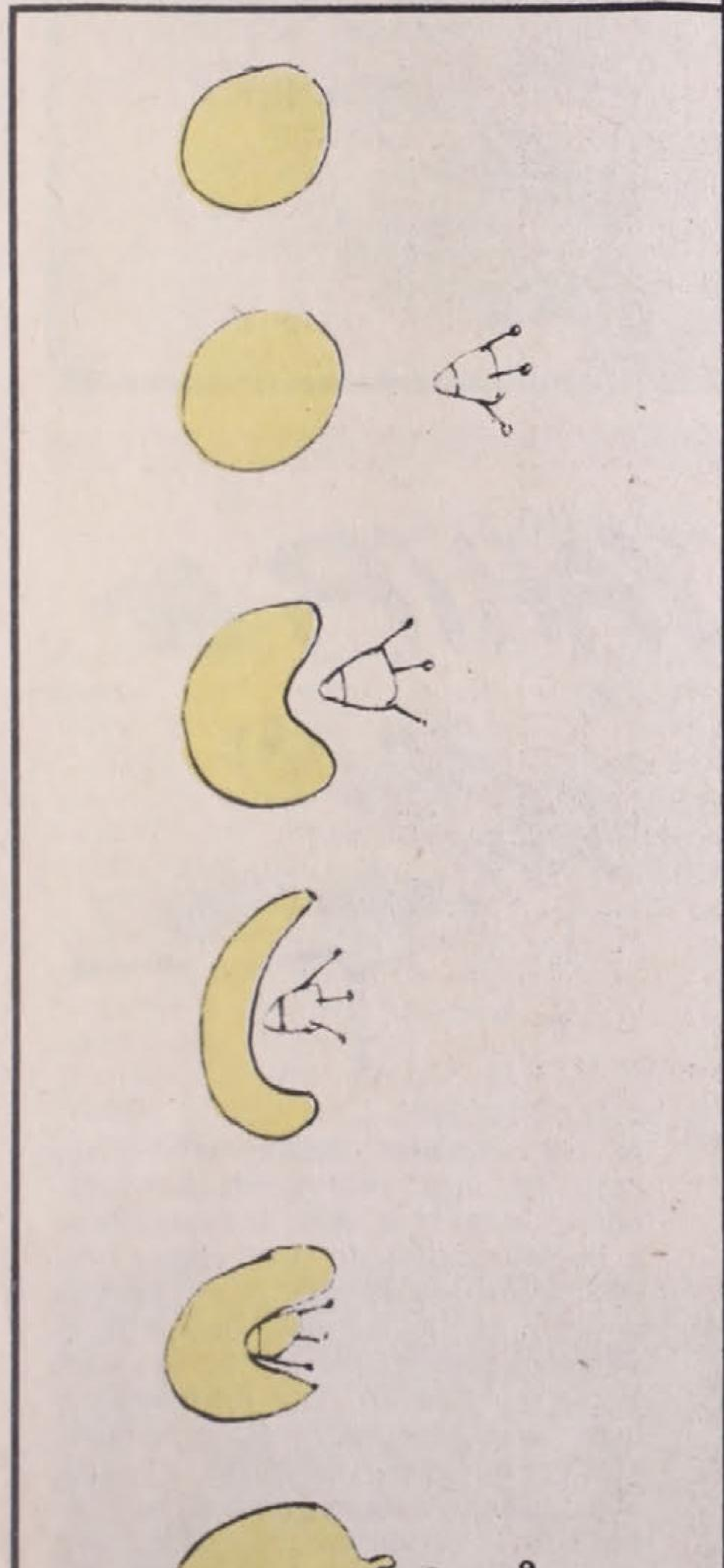

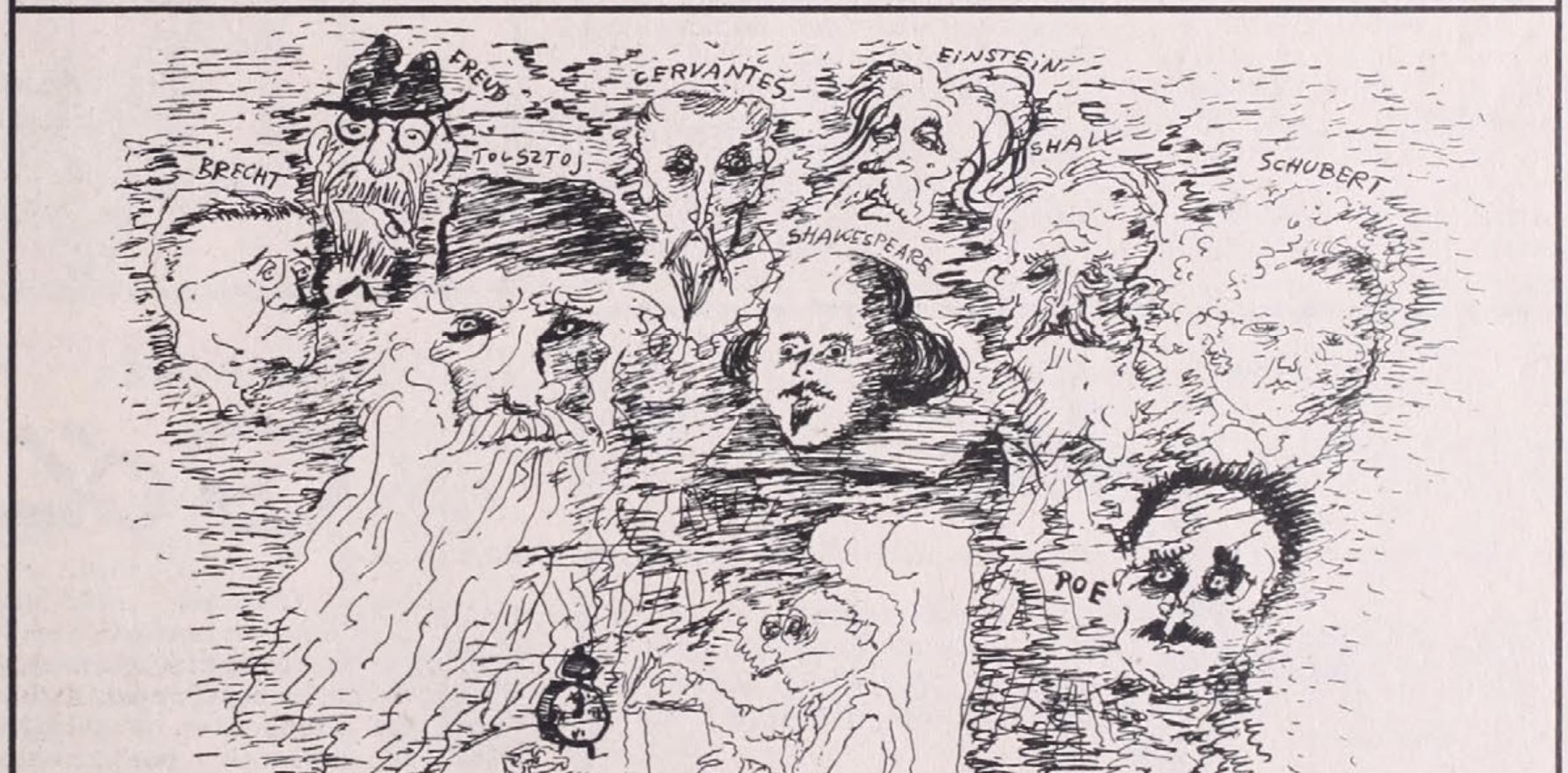

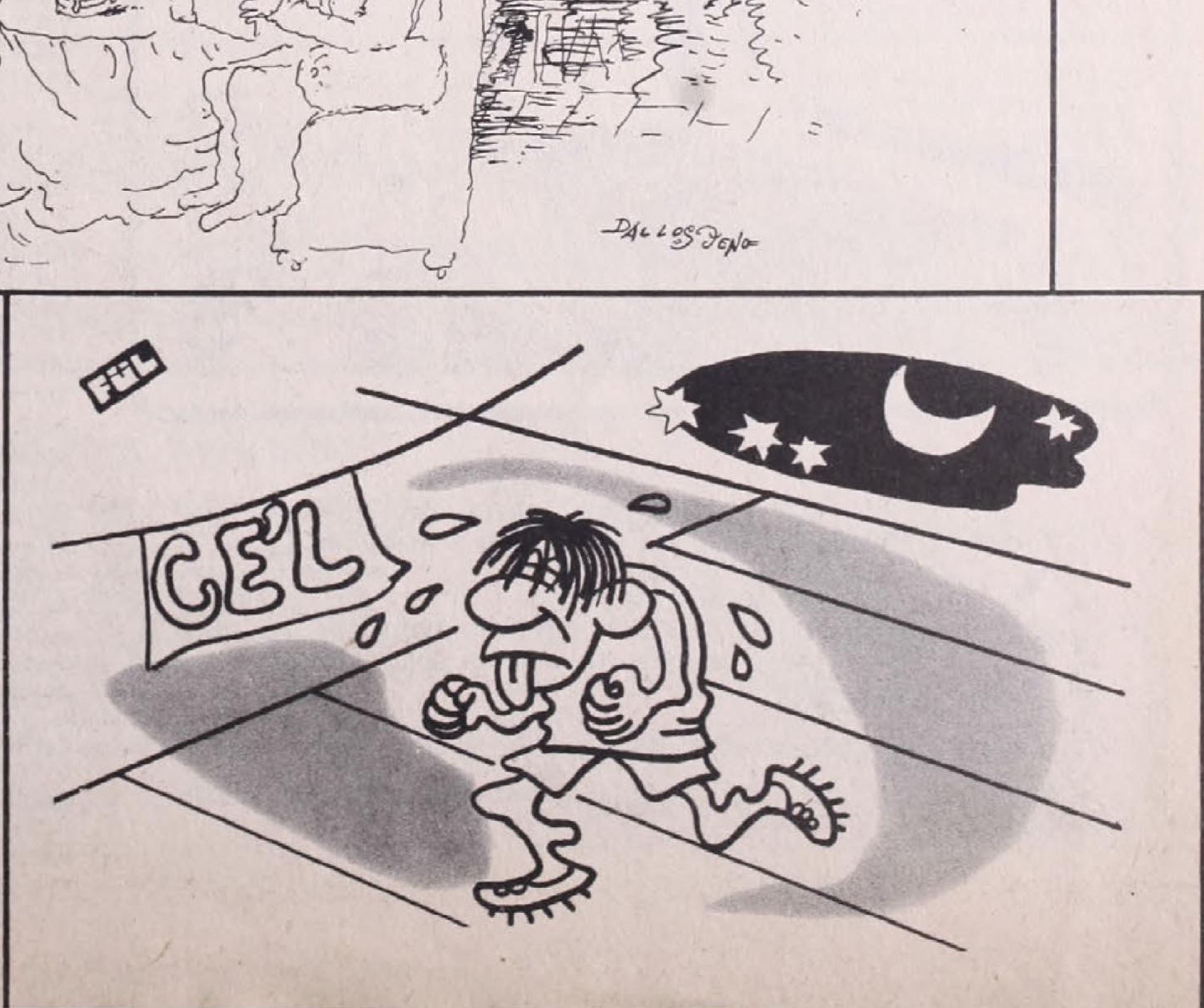
ÉJFÉL UTÁN

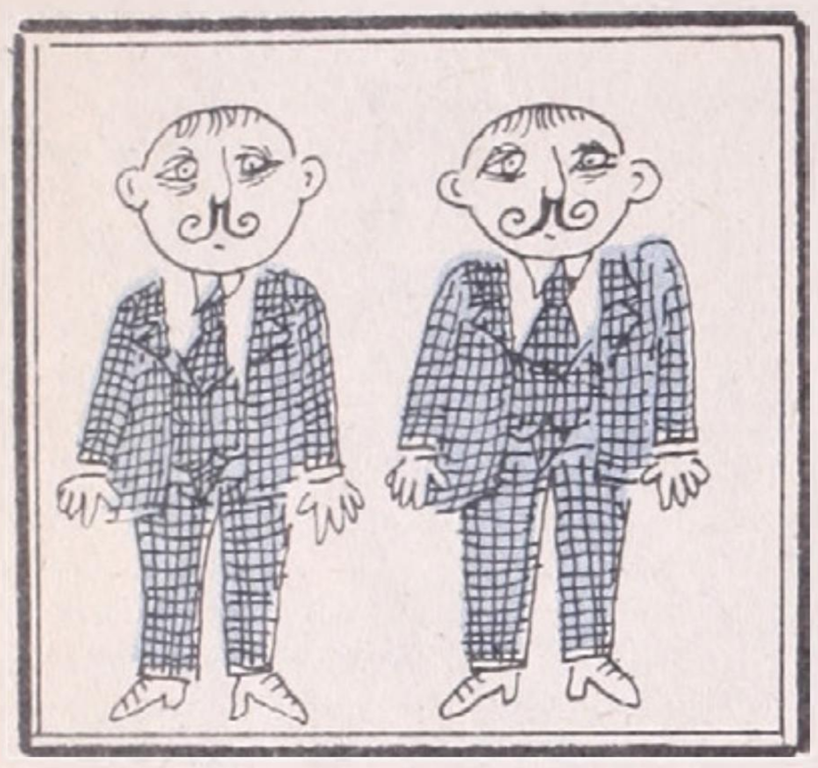
BALÁZS-PIRI,
BRENNER,
LEHOCZKI,
SAJDIK,
DALLOS,
FÜLÖP

VOKS POPULI

A minap egy jelölőgyűlésen jártam, ez — gondolom — manapság másokkal is megesik. A gyűlést kitűnően szervezték, igen sokan el is jöttek, az elnök pedig kultúráltan, nagy rutinnal ismertette a mostani jelölés-választás jelentőségét, illetőleg újdonságait.

Ezután következett az est fénypontja: bemutatta a két képviselőjelöltet, ismertette életútjukat, eddigi közéleti tevékenységüket. Ezt követően felszólította a jelölőgyűlést, hogy tegyenek fel kérdéseket a jelölteknek.

— Én arra lennék kíváncsi, hogy a jelöltek közül melyikük vállalkozna a környék telefongondjainak megoldására — kérdezte az egyik hallgató, aki állampolgári minőségben volt jelen.

Kiderült, hogy mindkét jelöltnek határozott koncepciója van e kérdés kapcsán is: konténerközpont, hálózatkorszerűsítés, segélyhívó állomások, új nyilvános telefonfülkék stb.

— Én arra lennék kíváncsi — így egy másik jelölő —, melyikük vállalkozna a szavazókörzet lakásproblémáinak megoldására?

Kiderült, hogy a rivális jelöltek erre is egyformán jól felkészültek: lakótömb-rehabilitáció, önerős építkezés segítése, igazságos lakáselosztás, olcsó építési telek stb.

— Hát a környezetvédelmi problémák megoldására melyikük vállalkozna? — kérdezte egy harmadik, gyakorolva állampolgári jogait.

Hát erre aztán igencsak készültek a jelöltek: társadalmi munka, környezetvédő járőrök, fásítás, légszennyező ipari üzemek kitelepítése stb.

Peregtek a kérdések, és záporoztak a határozott, felelősségteljes válaszok. A jelölőgyűlés résztvevői már ekkor sejtették, hogy nem lesz könnyű dolguk június 8-án, amikor a két képviselőjelölt közül kell választaniuk.

Ekkor egy idős nénike emelkedett szólásra. Udvarias figyelem kísérte, nyilván az alacsony nyugdíjról, bolti packázásokról, hangosan rádiózó fiatalokról lesz szó. De a nénike a következő kérdést szegezte a jelölteknek:

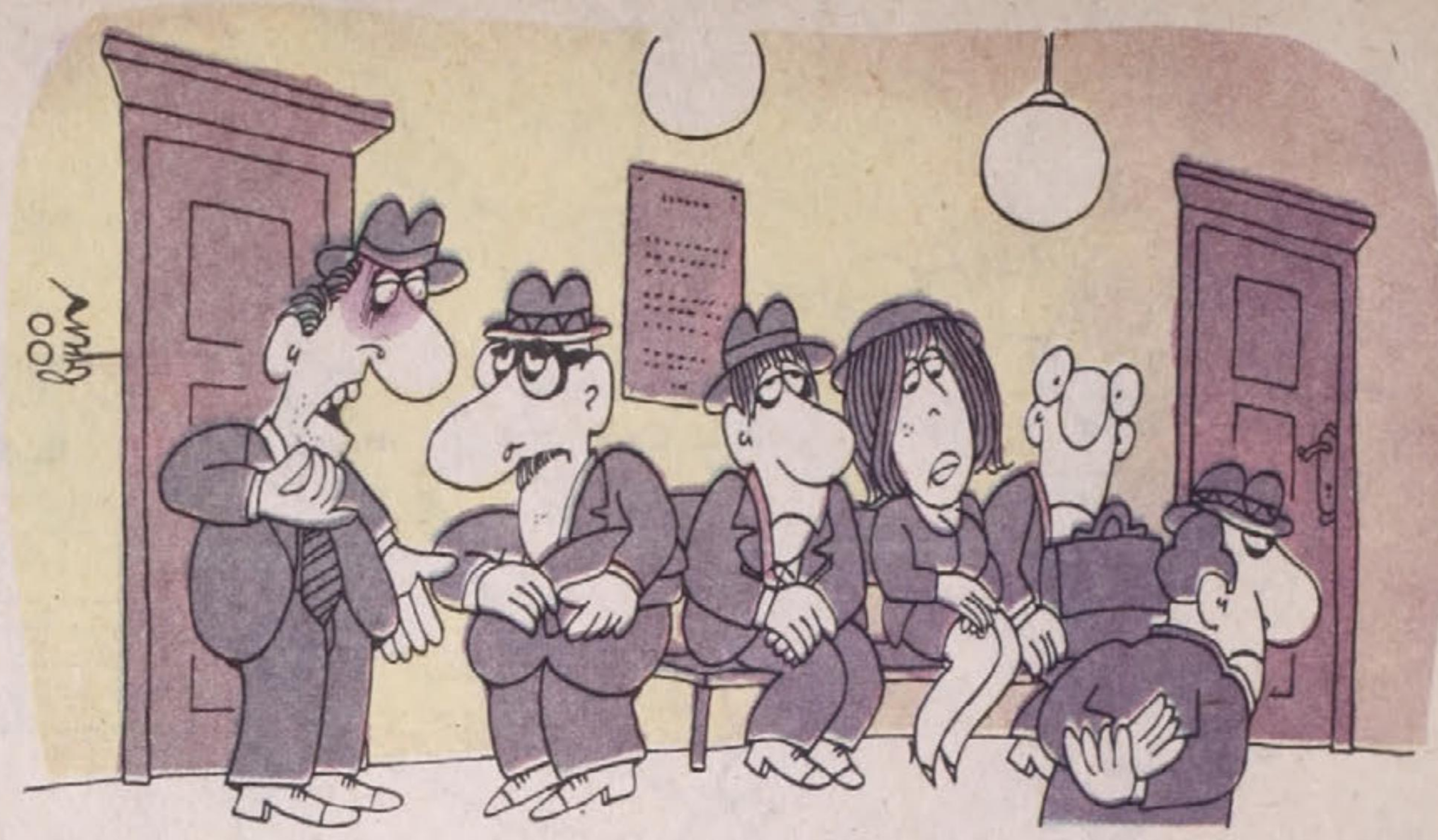
— Azt mondják meg kedveskéim, melyikük lenne hajlandó fellövetni magát az űrbe! Merthogy most olvastam az újságban, hogy egy amerikai szenátor még arra az űrmicsodára is felült a választói kedvéért...

A teremben egy pillanatnyi csend lett, amit az elnök egy tréfával szerencsére áthidalt, majd megszavaztatta a jelölőgyűlést. Mindkét talpraesett jelölt felkerült a szavazólapra.

Azóta mindkét jelölttel találkoztam a sarki könyvesboltban. Az űrhajózásról szóló könyveket lapozgatták.

Trunkó Barnabás

BÍRÓSÁGON

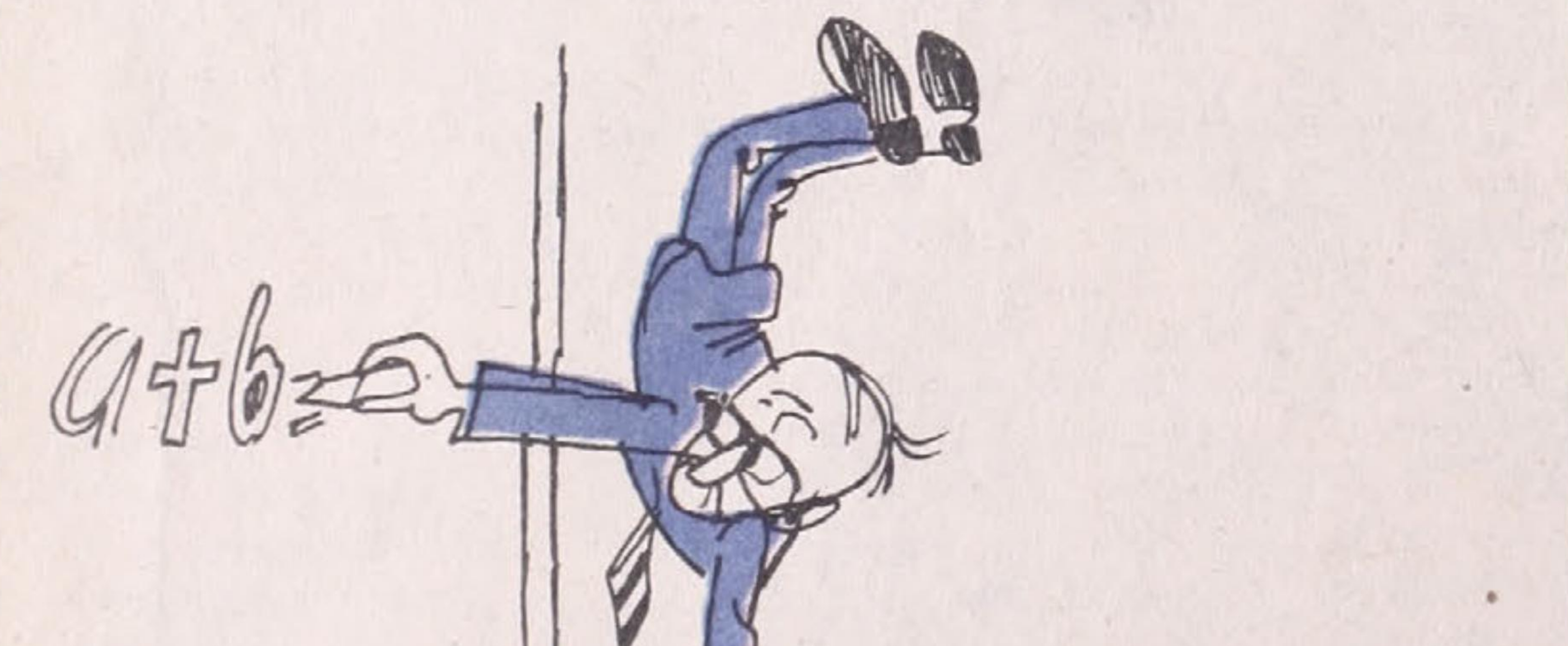

— Kérem, ügyvéd úr, olyan régen kezdődött ez az ügy. Most én perelek, vagy engem perelnek?

ÜZEMI BALESET

FIGYELEMLEKÖTÉS

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Adjon nekem száz forintot, reggel óta egy falatot sem ettem.

— Én sem.

— Akkor adjon kétszázat és meghívom, vacsorázzon velem!

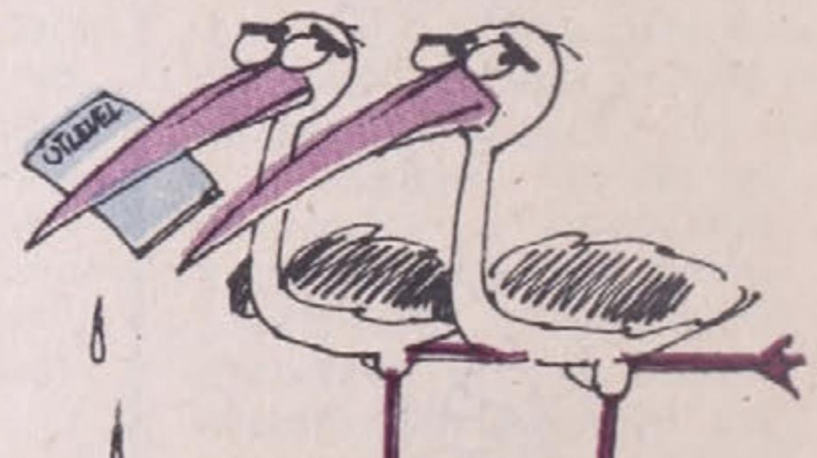
*

— Robika, miért hozol haza mindig rossz osztályzatot?

— Mit csináljak? Mire elér hozzám a tanítónéni, már kiosztotta a jó jegyeket.

LEVELEK ERRE-ARRA

GÓLYAHÍR

Kedves jó Gólyapár, akik úgy jöttetek, mintha mennétek, remélem, már fészket raktatok valahol, bízom ebben, némi alappal, a madarak ezt könnyebben megoldják, mint az emberek, pontosabban ezt is, így tehettétek meg, hogy csak úgy továbbálltok, mert valami csípi a csőrötöket.

Az újságban olvastam, miféle tájérzékeny gólyák vagytok ti, hogy tavaszkezdetre hazaérkezvén a Hortobágyra, tíz teljes napot bolyongtatok ott, mignem megfelelő költőhely hiányában elröpültetek más vidékre. Kedveskéim, ha most nem szomorkodnék, még tán viccelődni is volna kedvem, mert igen különös, hogy nektek nem sikerült, ami engem illet, én egyre több költőhelyet találok e hazában, a feleségemről nem is beszélve, és mi lesz velünk nélkületek, mármint a népszaporulattal, hisz' hiába hiánycikk olykor az Ovidon, ha hiánycikk egyúttal a gólya, mert igenis ti hozzátok a gyereket, nem az ufók, micsoda tudománytalan blődli!

Azt olvastam: egy épülő kempingszálló riasztott el benneteket igazából, merthogy nem illik a tájba, rontja a pusztaképet, és egészséges szépérzéketek nem tudta ezt elviselni. Szomorú, ha így van, én úgy vélem, érzékenységből is megárt a sok, tapasztaltam, a kockaházakat, de még egyes köztéri szobrokat is meg lehet szokni, tanúm rá a városi galambhad. Tehát gyertek vissza amíg nem késő, mert aztán már csak a honvágy hoz haza, stílszerűen csupán szállóvendégként, és hiába ha megsüvegelnek, nem elegáns dolog akcentussal kelepelni, nos hátraarc, ami eddig történt fölfogható egy 30 napos turistaútnak.

Címeteket nem ismervén, a messzi földön (még) híres magyar levéltovábbító virtusban minden bizodalmam, szóval gyertek, de ne postafordultával, mert addigra már újra tél lesz, s az itt néha nagyon kellemetlen...

Münz András

AZ OLVASÓ OLDALA

PAD-PANASZ

Megjött újra a tavasz, zöldbe borult a park. Milyen jó lenne egy kicsit kiülni levegőzni. Csak éppen nincs mire! Itt Kelenföldön a Szakasits út és a Mérnök utca közötti hatalmas, szép parkban szinte egyetlen ép pad sincs már. Néhol csak a betonból kinyúló fémszár jelzi a pad egykori helyét, másutt a betontartó éktelenkedik, a farész nélkül. Húsz éve épült ez a park. Igaz, nem a természetes elhasználódás okán nincsenek meg a padok, garázda elemeknek estek áldozatul. De ha már a parkot minden évben gyönyörűen rendbe hozzák, miért nem tudják évek óta pótolni a padokat is? Így legfeljebb félig tölti be hivatását a park.

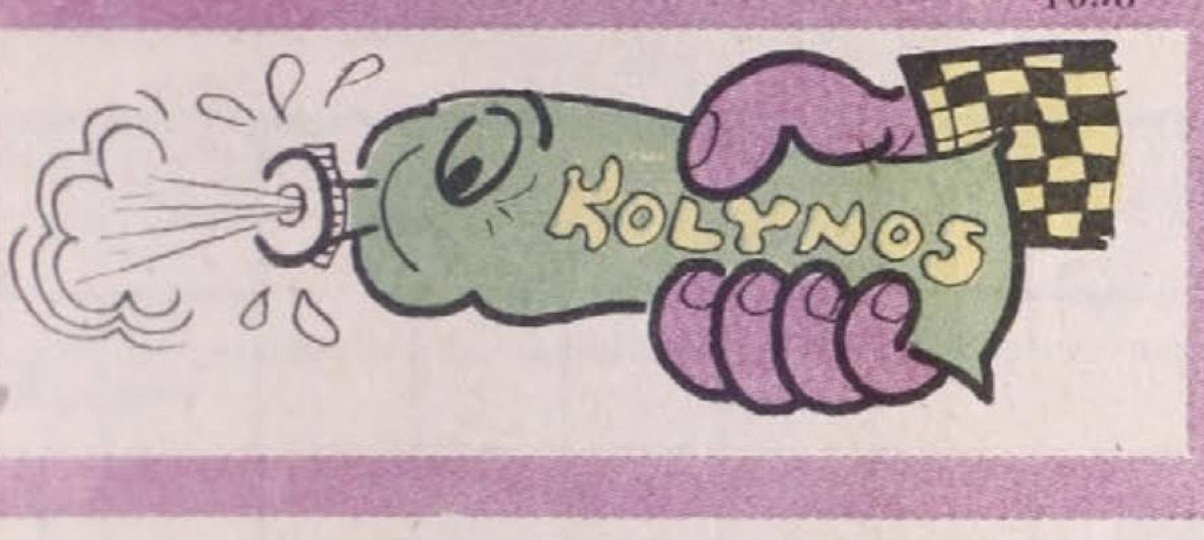
Átányi László
Budapest XI.,
Szakasits út 23.

LUFT A TUBUSBAN

A közelmúltban vásároltam Kolynos fogkrémet. A használatbavétel furcsa meglepetést tartogatott. A tubus tartalmának egyharmada, (nem túlzás: egyharmada!) levegőt rejtett magában. A fogkrém sűrűségére jellemző, hogy a „sajtolás" következtében hátul, a hajtogatott végénél is kipréselődött a massza.

Igen tisztelt CAOLA! Örülünk, hogy a hazai gyártást megszervezve folyamatosan kapható hazánkban a Kolynos. No de fogkrémet kérünk a pénzünkért, használhatót. A régen importból származó hasonló termék töltése kifogástalan volt.

Duska Gábor
Budapest IX.,
Epreserdő u. 4.
1098

INTÉZKEDTEK

A Ludas Matyi 10. számában jelent meg az „Abszolút önki" című közlemény, mely az Üllői út és a Nagytemplom utca sarkán lévő közért bolt egyes dolgozóinak magatartásával kapcsolatos.

Osztályunk is felháborodással fogadta a bolti dolgozó magatartását. A Józsefvárosi Közért Vállalat igazgatója figyelmét felhívtuk a leírt esetre és kértük, hogy a szükséges intézkedést tegye meg.

Osztályunk a jövőben is folyamatosan ellenőrizni fogja e bolt munkáját, hogy a továbbiakban hasonló eset ne fordulhasson elő. Az üzlet vezetőjét szigorú szóbeli figyelmeztetésben részesítettük.

Dr. Földes Lajos
oszt. vez.
VIII. kerületi
Tanács V. B.
Ipari-kereskedelmi
Osztály

TALÁNY

Budapestről, a 703-as Gyógyszertárból kapok minden hónapban injekciót. Eddig nagyon szép kiszerelésben kaptam, a tűvel együtt. Most legutóbb ampullában küldték, amelyre rá van írva, hogy 16 forint. A kis csomag külsejére értéknek mégis 500 forintot írtak. Vajon miért a rendes ár több mint 30-szorosát írják a csomagra? Hogy több legyen a postaköltség?

Pogány Márta
Sopron,
Ógabona tér 28.
9400

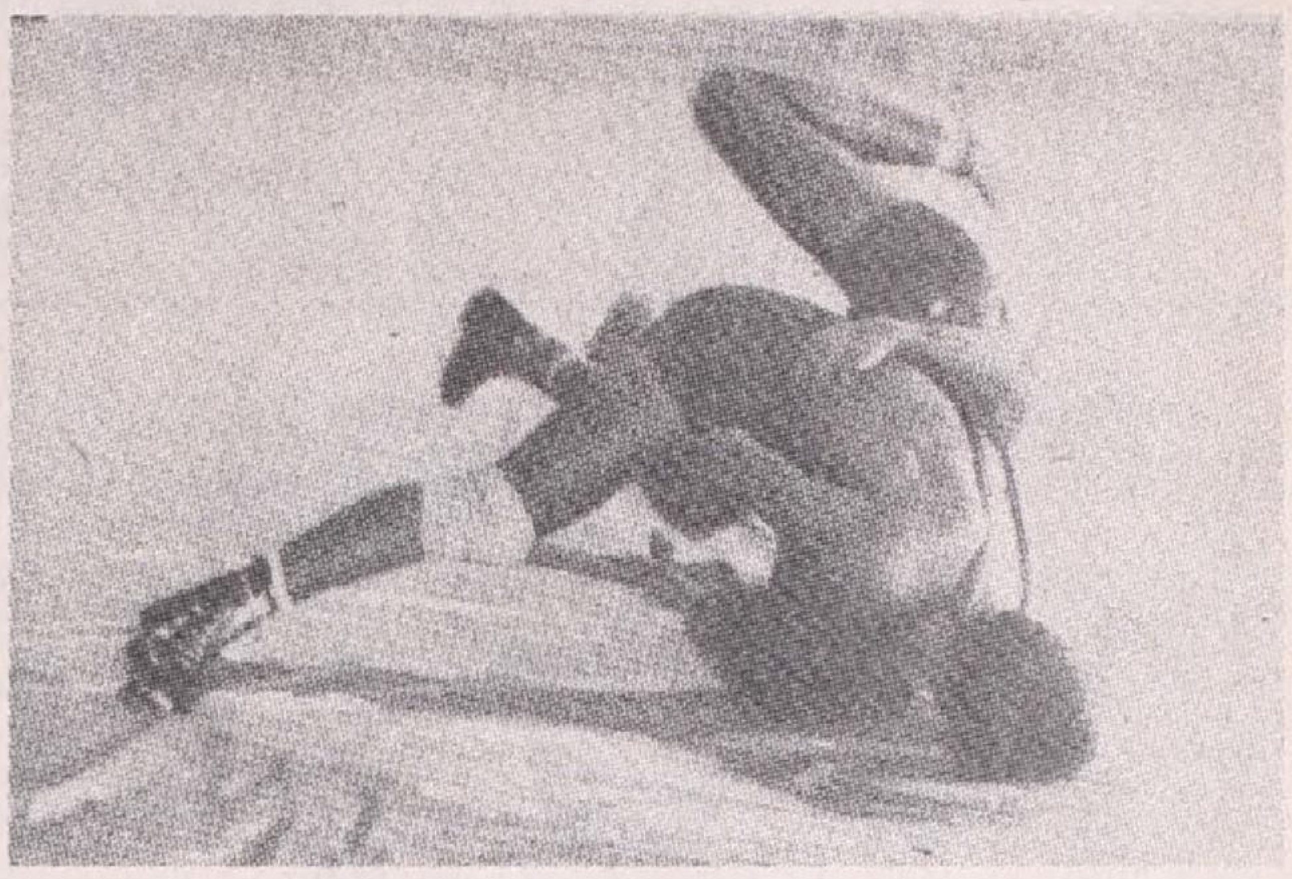
TÜCSÖK és BOGÁR

■ Szerencsevadászok. Tavaly Győr-Sopron megyében összesen 31 millió 820 ezer totó és lottó szelvényt adott el az OTP megyei igazgatósága, 13,9 százalékkal többet, mint 1983-ban. Különösen a totó-lottó szelvényekből vásároltak nagyon sokat. Egyébként tavaly megyénkben összesen 82 millió forin-

Míg viszont azokból a toto és lottószelvényekből, amelyek nem voltak totó-lottó szelvények, jóval kevesebb fogyott!

(A Kisalföldben találta Mersich Gábor, győri olvasónk)

Szervezőbizottsági ülés

Nem a teljes nézetazonosság jegyében!

*(A Somogyi Néplapban találta **Tóth Judit**, nagybajomi olvasónk)*

Zivits Tibort — a *vaszari* Hunyadi Tsz elnökét — sokan a szövetkezeti mozgalom egyik *nehéz emberének* tartják. Nem szívleli a korlátokat, a sablonokat —

Zimits Tibor mindig *fogékony volt az újra*, az ígéretes eljárásokra. Legnagyobb sikerüket is egy „pofonegyszerű" gondolat kimunkálá-

Persze, a vaszari „csodáknak" ezzel koránt sincs vége, teheneik például évek óta a legtöbb tejet adják: jócskán megfejelve a *hétezer* litert. Zitmis Tibort e kiemelkedő eredményekért találták érdemesnek az Állami Díjra.

Még mondják, hogy nem eléggé színes a magyar sajtó. Íme, egyetlen lap, egyetlen cikkében, egyetlen névvel is micsoda páratlan változatosság!

(A Népszavából merítette Padázsai László, békéscsabai olvasónk)

nak. Stockholmban Björntorp professzor kimutatta, hogy 1915-ben a svéd szépségkirálynő 20 évvel volt súlyosabb, mint az 1984-es „Miss Svédország". A kövérség, molettség, soványság inkább esztétikailag, mint egzakt tudományos-

Hatvankilenc esztendő alatt húsz évet fogyott? Szép.

(A Magyarországból nyírta Beke János, pécsi olvasónk)

A szolnoki Tiszamenti Vegyiművek — miként *Marton László* termelési főosztályvezető elmondta — két műszakban dolgozik. Műszakonként 20—25 ezer tonna mosóport gyártanak, ami mintegy 45—50 ezer kis dobozos csomagolású terméknek felel meg.

Azok az édes, ötszázkilós kis dobozok...

(A Hajdú-Bihari Naplóban lelte Szücs László, debreceni olvasónk)

dulási váltófutást. Az eseményen 16 csapat (tíz-tíz fővel) vett részt, a Széchenyi térről indulva 0 kilométert futottak az Árvízi Emlékműig.

Nem kopott térdig a lábuk!

(A Délmagyarországból ollózta Horváth Mihály, szegedi olvasónk)

csapat jelentős külhoni megméretése előtti taktikai értekezleten. A játékosok halotthalovány ábrázattal önmaguk alatt kucorogtak, üveges szemmel meredtek a semmibe. Az edzőt hiába is nézték volna, *szánalmas benyomást keltett:* remegő han-

Fura póz!

(A Népsportban bukkant rá Király Attila, jászapáti olvasónk)

CIKKÜNK NYOMÁN

A 11. számban megjelent „Postamunka" című panasszal kapcsolatban vizsgálatot tartottam. A vizsgálat eredményeként a késedelmes intézkedésben vétkes dolgozót írásbeli figyelmeztetésben részesítettem. Egyidejűleg a panasz orvoslására a szükséges intézkedéseket megtettem. A mellékállomás leszerelése iránt intézkedtem, a Távközlési Díjelszámoló Hivatalt a díjazás megszüntetéséről értesítettem.

Bárány Dezső
üzemvezető

LEHETETLEN

című rejtvényünk megfejtése:

— Az nem lehet, mert születésem óta mindig ott van, ahol én.

200—200 forintot nyert:

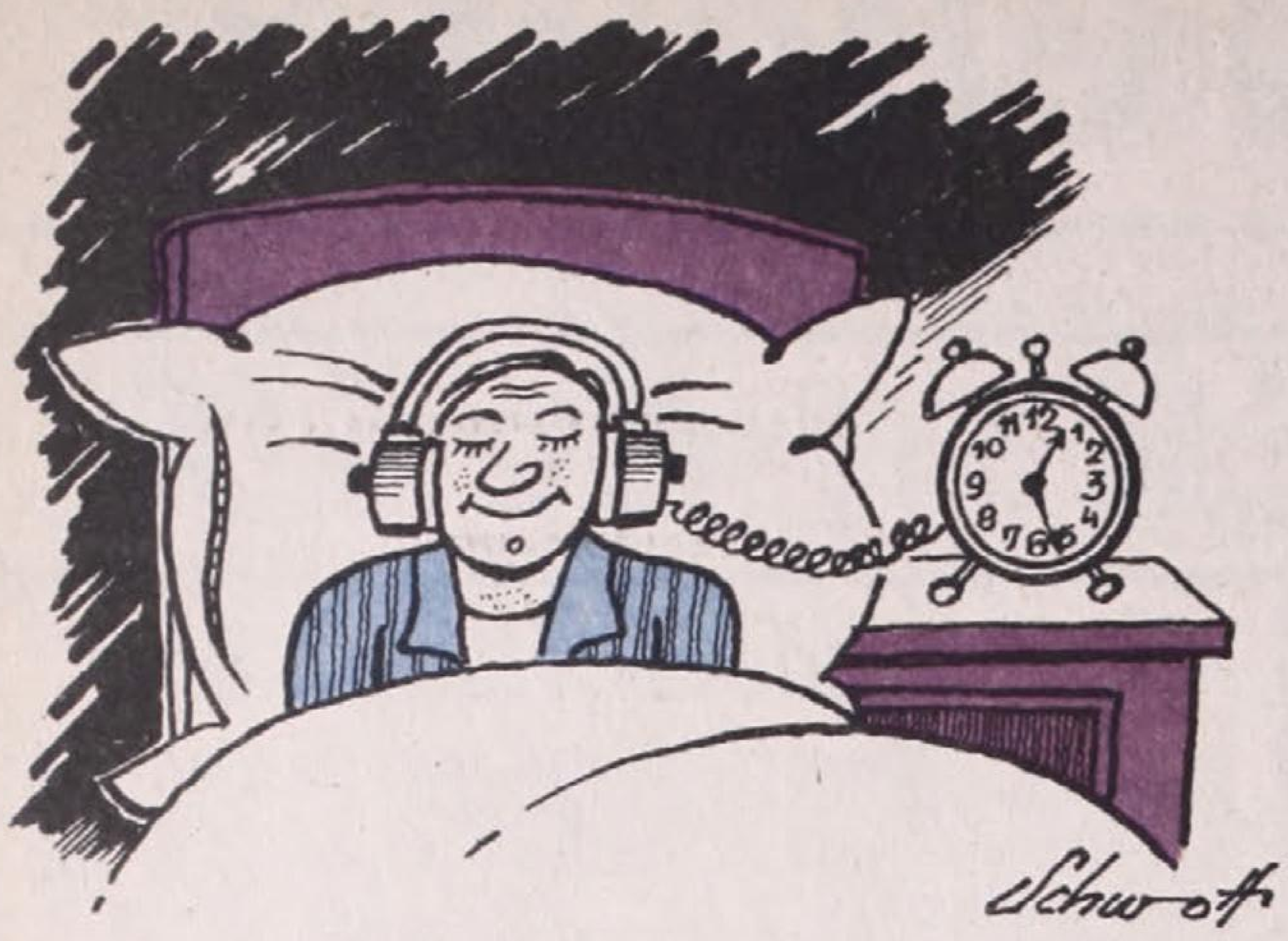
Pöntöl Józsefné, Seregélyes, Ady E. u. 133. 8111;

Szabó Imre, Diósjenő, Szabadság u. 10. 2643;

Pázmándi Béláné, Bp. Röppentyű-köz 5. 1139.

A nyereményeket postán küldjük el.

DIVAT A FEJHALLGATÓ

– Ejnye, ne bőgj folyton, milyen építő katona lesz belőled?

TRIBÜN

Olcsóság! Végre befejezik a montreali olimpiai stadion építését, 1976 helyett – tíz évvel később. Akkor 100 millió dollár összköltségre számítottak – 700 millió lett belőle. Így a csukható tetőről bölcsen lemondtak. A tetőt most kezdik építeni, jövőre kész is lesz. Építési költség – 125 millió dollár. A vancouveriek csendesen röhögnek a markukba. Ők 1983-ban enynyiért egész stadiont építettek. Csukható tetővel együtt!

Pete Jonsonnak, a Miami Dolphins rögbijátékosának súlya a bajnokiszezon során állandóan változott, de sosem tűnt jelentéktelennek. Hol 110 kiló volt a fiúcska, hol 125.

– Ennek véget vetünk – mondta Don Shula, a csapat edzője. – A következő edzőtáborban Johnson 100 kilós súllyal fog jelentkezni.

Egy jómájú riporter megkérdezte:

– Délelőtt, vagy délután?

***

Harry Neale, a Vancouver Canucks edzője pokolian kemény munkát diktált, a csapat mégis 32 mérkőzését elvesztette.

– Tudom, hogy a játékosaim utálnak – mondta a mester. – De hát én is utálom őket.

***

Dave Corzine, az Utah Jazz kétméteres játékosa mondta csapattársáról, a kettőhuszas Mark Eatonról:

– Mindig vele megyek moziba. Így engem gyerekjeggyel is beengednek!

***

Mi volt a síszezon legszebb pillanata?

– Amikor a gipszet levették a lábamról!

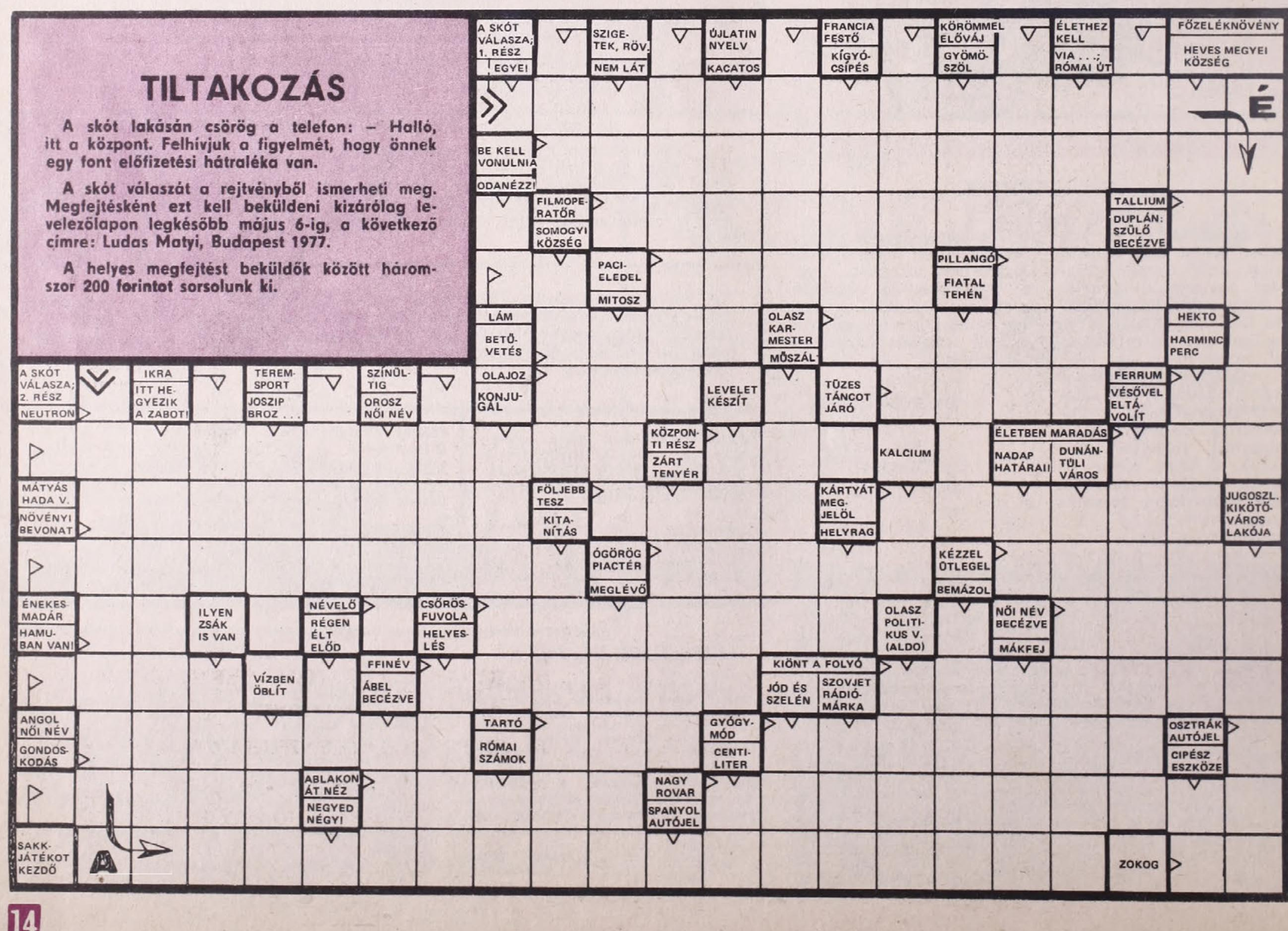
(p. p.)

TILTAKOZÁS

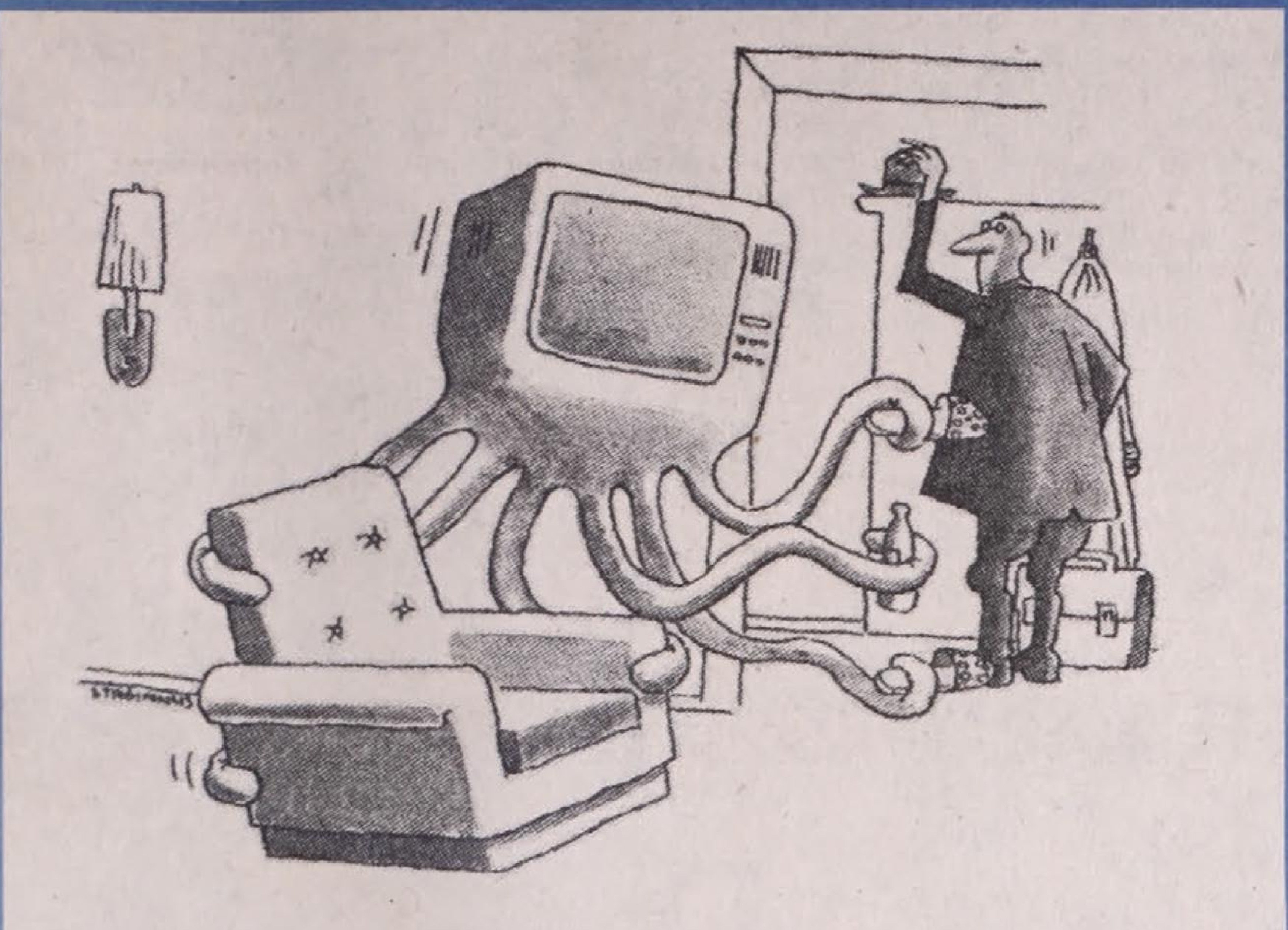
A skót lakásán csörög a telefon: – Halló, itt a központ. Felhívjuk a figyelmét, hogy önnek egy font előfizetési hátraléka van.

A skót válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb május 6-ig, a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

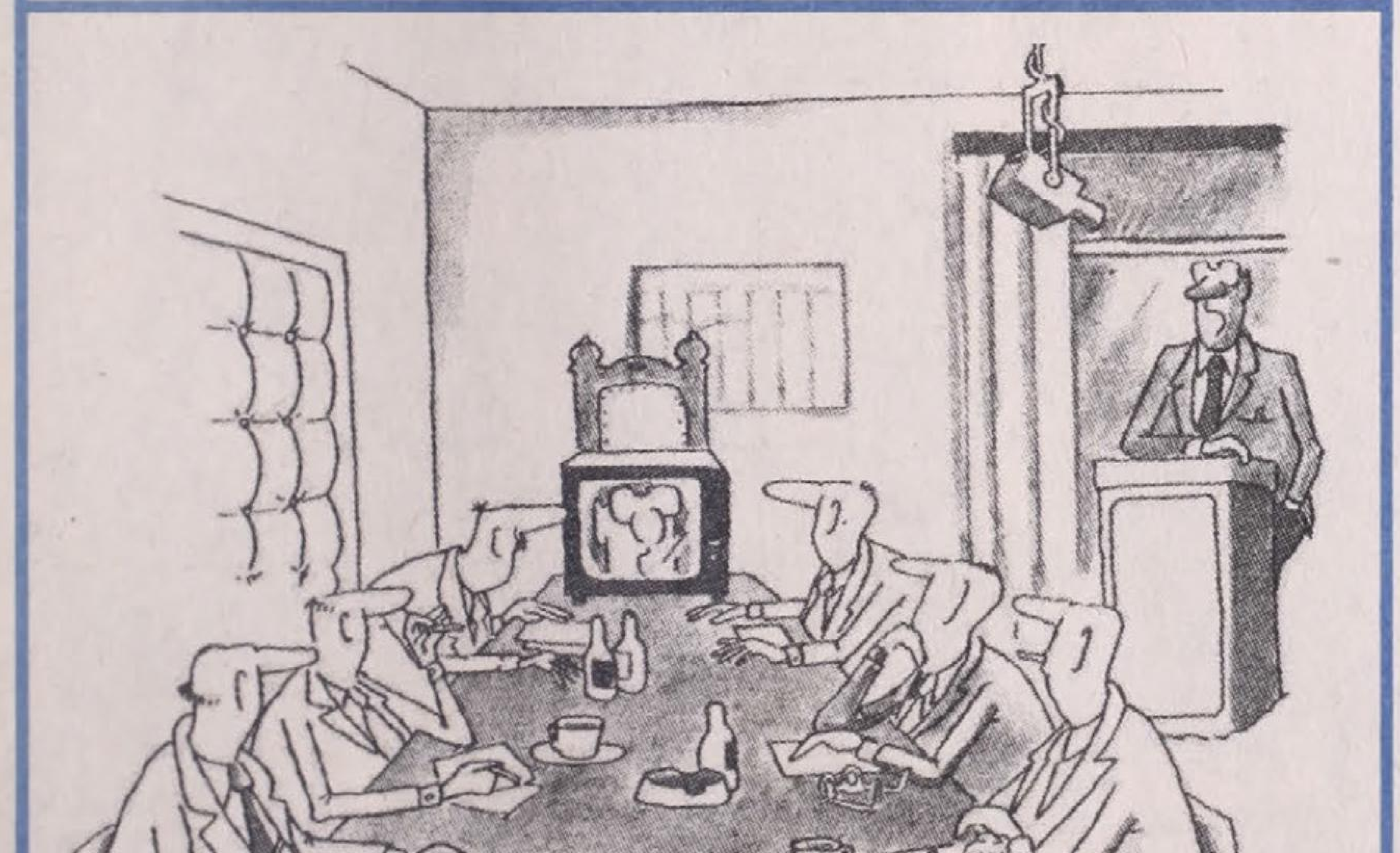
A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

IMPORT HUMOR

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
85.2308/20-18
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—8611

BRENNER GYÖRGY RAJZA